XXI. évfolyam 26. szám

Ára: 1 forint

1965. július 1

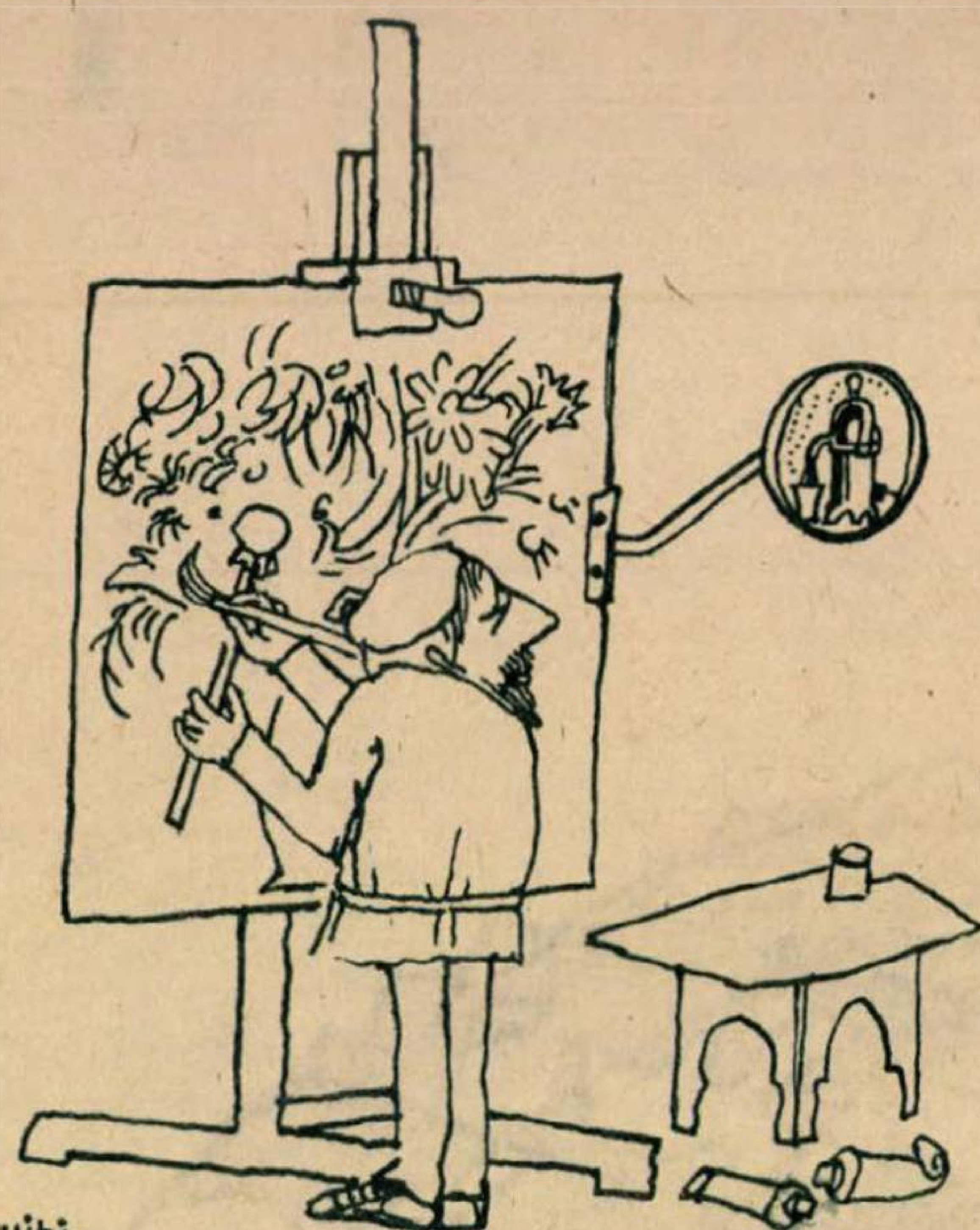

Várnai

Halad a világ a leszerelés felé…

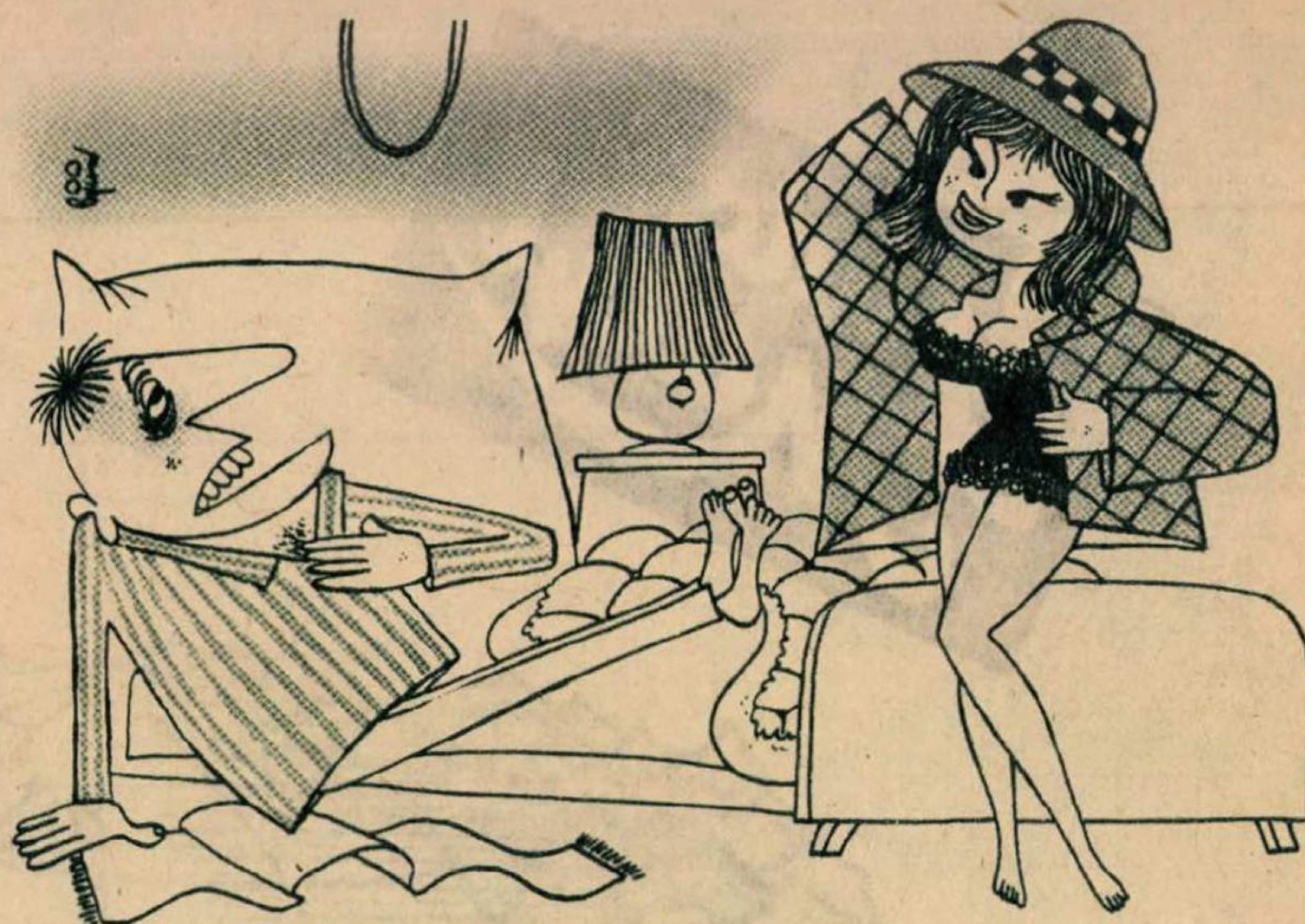
Várnai György rajza

Visszapillantó tükör

Kész a kávé!

Megrémült szalmaférj

– Az ég áldjon meg, szívecském, hogy jutott eszedbe a feleségem kabátját felpróbálni?!...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A NAGY TIPP

Egy júniusi délelőtt, Balatonszéplakon, elindultam kicsiny, fehér, meszelt, bérelt szobácskámból a posta épülete felé, hogy feladjak egy nagyon sürgős táviratot Budapestre. Szapora lépteim csakhamar odarepítettek a drótkerítéssel körülvett emeletes villa elé. A kapun ott piroslott a levelesláda. Benyitottam. Azazhogy benyitottam volna, de a kapu zárva volt. Csodálkoztam, de aztán becsengettem. Délceg, bajuszos férfiú sétált a kerítésig, s anélkül, hogy kinyitotta volna a kaput, megkérdezte, hogy mit óhajtok? Felvilágosítottam táviratfeladási szándékomról, mire közölte, hogy az nem fog menni. Merthogy ugyebár ő megvette az államtól az épületet és a pécsi postaigazgatóság megszüntette a széplaki postahivatal működését. Természetesen. És, hogy akkor most itten nincs posta. Be lehet ugyan dobni a leveleket a ládába, mert azt ki szokták üríteni, de slusz. Másik posta? Az nincs. Természetesen. Állítólag szándékoznak majd építeni egy épületet. Legalábbis ezt beszélik Széplakon. Még nem tudni, hogy hol és mikor, de lesz posta. Ne féljek. Addig persze ajánlott levelet, pénzt, csomagot, táviratot feladni nem lehet. Természetesen. Be lehet viszont menni Siófokra. Ott van posta. Vonat is jár. Háromnégy is naponta. Meg busz is. Néha. De legbiztosabb gyalog. Nincs az olyan messze. Potom néhány kilométer! És az eső sem esik azért állandóan.

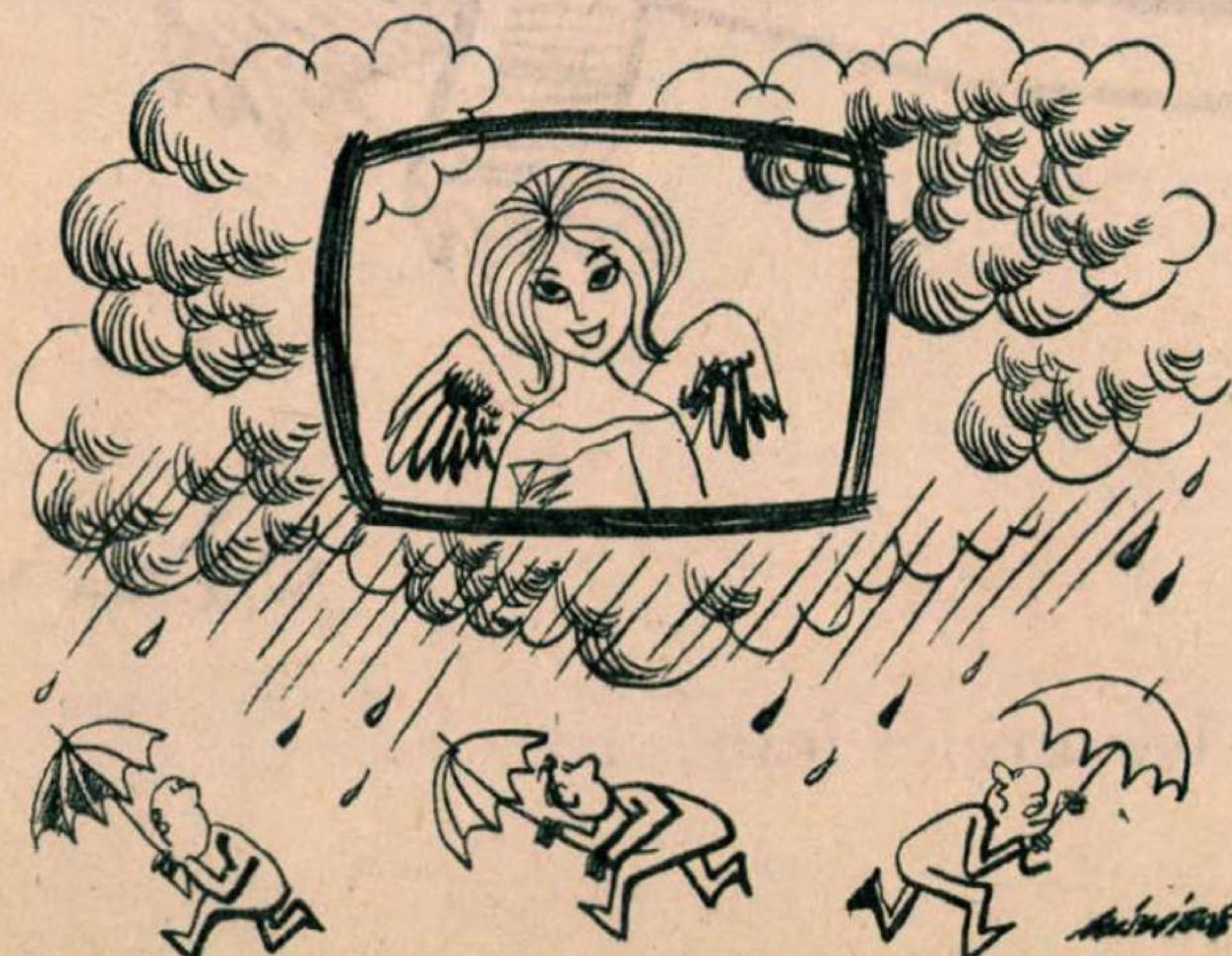
Na szóval. Most jön a nagy tipp! Az állami ingatlant, a *helyi tanács* javaslata alapján, az OTP-n keresztül adják el. Részletre. Természetesen. Mint később megtudtam, a széplaki postát befogadó állami házat — a siófoki tanács javaslatára — potom százhúszezerért adták el, húszévi törlesztésre. Persze nem a pécsi postaigazgatóság vette meg, hogy a széplaki postahivatal a helyén maradhasson, hanem egy magánszemély vásárolta meg, hogy ő legyen a posta helyén. Hogyan is lehetne elképzelni, hogy az állami házat, az OTP-től az állami posta vegye meg? Tippem tehát kézenfekvő: adjanak fel hirdetést valamelyik napilapban, hogy az összes vidéki posta eladó. Bőven lesz vevő. Olcsóbb, mint egy öröklakás. Később aztán a nagyvárosok postáit is el lehet adni. Elég, ha csak Pesten marad egyetlenegy postahivatal, például a Keletin. De ott sem fontos...

A tippnek óriási perspektívája van. Az idők folyamán el lehet majd adni a bankok épületeit, az üzletek helyiségeit, a szállodákat, a gyárakat és a várótermeket. Gondolom, a Ferihegyi repülőteret sem kell kihagyni a buliból.

Ne csak a széplaki posta épülete kerüljön magánkézbe.

S. Nagy István

A korszerűség teteje

– Elnézést kérünk, kedves közönségünk, az időjárás kijavítása folyamatban van!

Motorhiba

– Kellett nekem rád hallgatnom és vénségemre autót vennem!

Mérges kis versek

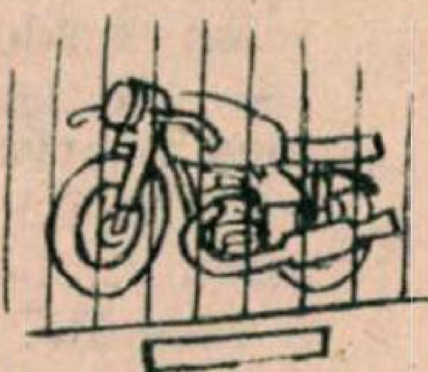
LÍRAI KÖLTŐ EMLÉKKÖNYVÉBE

Míg teleírod a fehér lapot,
gondolj a tündérszép szőkére,
de ha mit alkottál, elolvasod,
Aranyra gondolj és Goethére,
ne a formás kis ülőkére.

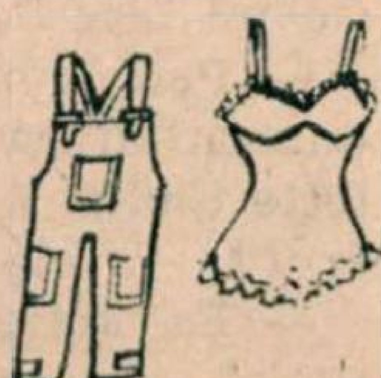
A LEGVESZEDELMESEBB VADÁLLAT

A tigris bárány hozzá képest
többet öl, mint a leopárd,
kígyóban nincsen ilyen mérges,
menyétfélében ilyen véres,
nincs farkas, amely ennyit árt.
Lármásabb mint a párzó macska
és bűzösebb mint a teve,
bőszülten támad az utasra —
ne gondolj cápára, se sasra:
motorkerékpár a neve.

A DOLGOZÓ ÖLTÖNYE

Munkaruha? Kinek-kinek
a munkája szerint:
a munkásé az overall,
a kokotté az ing.

KESERŰ TANÁCS

Te adsz, segítesz — ők sóváron
lesik bukásod a nyeregből...
(Ha nem teszel jót, olcsóbb áron
ábrándulsz ki az emberekből.)

Török Rezső

Teljes lebukás

– Nekem azt mondta, hogy magával túlórázik!
– Nekem meg azt mondta, hogy korán kell hazamennie!

NAPÓLEON BOSSZÚJA

„Napóleon bosszút állt Waterlooért!" — írta a minap keserűen a londoni „Daily Express". A kifakadás azért is időszerű, mert mint ismeretes, idén június 18-án ünnepelték a waterlooi csata 150 éves jubileumát. De hogyan állt bosszút a császár a bosszantó vereségért? A „Daily Ex-

press" szerint azzal, hogy a kontinens, vagyis az európai szárazföld a gazdasági kapcsolatok megkönnyítése érdekében mégis Angliára tudta kényszeríteni a tízes pénz- és mértékrendszert, s ebben Franciaországnak oroszlánrésze van. Most derült ki ugyanis, hogy Napóleon már 1805-ben foglalkozott azzal a gondolattal, hogy Angliát nemcsak térdre, hanem a tízes pénz- és mértékrendszer elfogadására kényszeríti, s ebben csak a trafalgári vereség akadályozta meg. Bosszújáról azonban nem mondott le, s mint Bertrand nagymarsallnak a Ludas Matyi számára hátrahagyott emlékirataiból olvashatjuk, meg is fenyegette Sir Hudson Lowe-t, Szent Ilona kormányzóját. Amikor ugyanis a kormányzó közölte a császárral, hogy az angol kormány mindössze 8000 font sterlinget engedélyez ellátására, Napóleon csak ennyit kérdezett:

— Mennyi egy font sterling?

Sir Hudson csodálkozva válaszolt:

— Húsz shilling.

— És mennyi egy shilling?

— Tizenkét penny!

— Hah! — kiáltott Napóleon. — Nem adok neki másfélszáz évet, és ostoba pénzrendszerük yardjaikkal és unciáikkal együtt a lomtárba kerül!

Sir Hudson Lowe metsző gúnnyal válaszolt:

— Sohasem hallottam még ilyen képtelenséget! Pénzrendszerünk a lehető legvilágosabb és leglogikusabb az egész világon. Mert pennysünk két félpennyből és négy negyedpennyből áll, de van még hárompennysünk és hatpennysünk is. Van forintunk, amely két shilling, van félkoronánk, amely két shilling és hat penny, van koronánk, amely öt shilling, van tízshillingesünk, fontunk, sőt guineánk, amely huszonegy shilling.

— De talán — folytatta — még ennél is egyszerűbb a súlyszámításunk, hiszen egy uncia pontosan tizenhat dram, egy font tizenhat uncia, egy stone tizennégy font, egy hundredweight kerek száztizenkét font, egy tonna pedig húsz hundredweight. Űrmértékeink is bosszantóan pofonegyszerűek. Egy pint nem több és nem kevesebb, mint négy gill, egy kvart az két pint, vagyis nyolc gill, négy kvart tesz ki egy gallont, egy bushel egyetlen gillel sem több, mint négy peck, s egy kvarter mindössze nyolc bushel, egy köbláb pedig ezerhétszázhuszonnyolc köbhüvelyk.

— Hát még a hosszmértékeink! — lelkesedett tovább a kormányzó. — Egy láb tizenkét hüvelyk, egy yard pedig harminchat hüvelyk, vagyis három láb. Minden angol büszke az olyan kerek mértékegységre, mint a pole, amely pontosan öt és fél yard, vagyis tizenhat és fél láb, a furlong viszont egynyolcad mérföld, egy mérföld háromszázhúsz pole, vagyis ezerhétszázhatvan yard, vagyis ötezerkétszáznyolcvan láb. Három mérföld megfelel egy szárazföldi ligának, egy tengeri mérföld egy egész ezerötszáztizenhat tízezred szárazföldi mérföldnek, s egy tengeri liga éppen három tengeri mérföld. Már maga a gondolat, hogy mi ezekről a tökéletesen áttekinthető, világos számokról lemondjunk, csak beteg ember agyában születhet meg, akinek legalább százhét Fahrenheit fok láza van.

A kormányzó fölényesen mosolygott, de Napóleon még fölényesebben mosolyogva válaszolt:

— Egy biztos! A százötven éves jubileumon ünnepi italokat már csak liter-

számra ihatnak, s hogy Wellington milyen messze állt tőlem, csak méterekben állapíthatják meg. Édes a bosszú!

Bertrand feljegyzései szerint Sir Hudson feldúltan rohant el, Napóleon azonban még utánakiáltott:

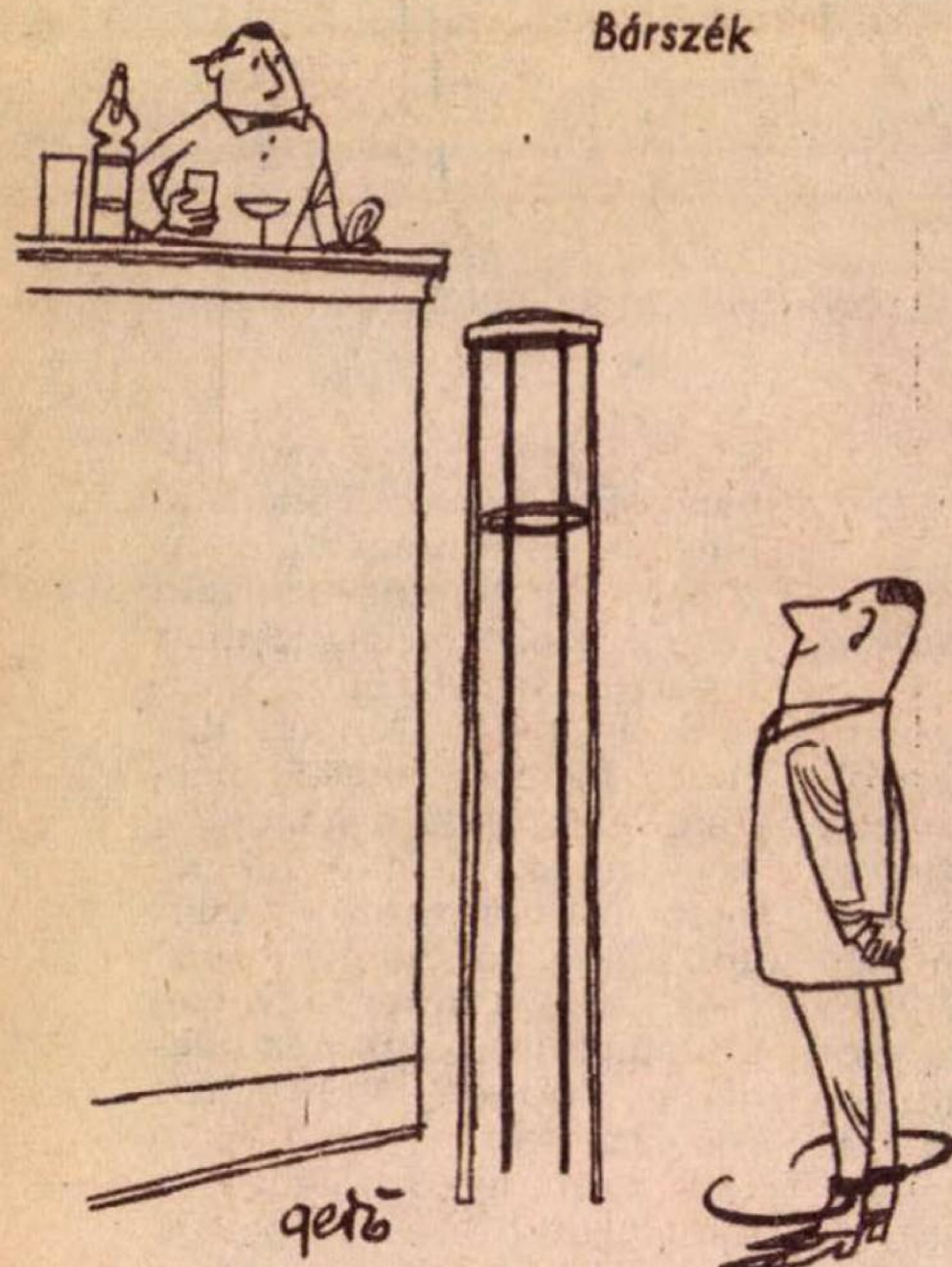
— És a Közös Piacba se vesszük be magukat!

Feleki László

Vadász-szenvedély

Bárszék

Humánus megoldás

— Hívatott, Teplák kartárs.

— Igen. Önt kívánom megbízni az átszervezéssel.

— Kitüntető feladat...

— Nagy figyelemmel kell kiválasztania a legalkalmasabb kádereket.

— Ez természetes. A megfelelő embert a megfelelő helyre.

— Pontosan erről van szó. Aki nem képes a feladatát jól megoldani, azt más beosztásba kell helyezni.

— Gondom lesz rá.

— De humánusan, tapintatosan... Gondoljon arra is, hogy aki nálunk nem felel meg, az máshol hasznot hajthat a népgazdaságnak.

— Ezt alapvető elvi szempontnak tekintem.

— A legfontosabb feladat természetesen a vezetés színvonalának a megjavítása.

— Mindjárt javaslatot is teszek, Teplák kartárs. A tengelyhántoló vezetésével bízzuk meg Benedeket. Ő majd kiemeli a hántolót a kátyúból.

— De mit csináljunk Gerberrel?

— Szerény képességeinek megfelelő szerényebb beosztásba helyezzük. Gerber vitte mélypontra a tengelyhántolót.

— De tíz év óta helytáll!

— Eredménytelenül. Átlagon felüli tehetségtelen kezdő.

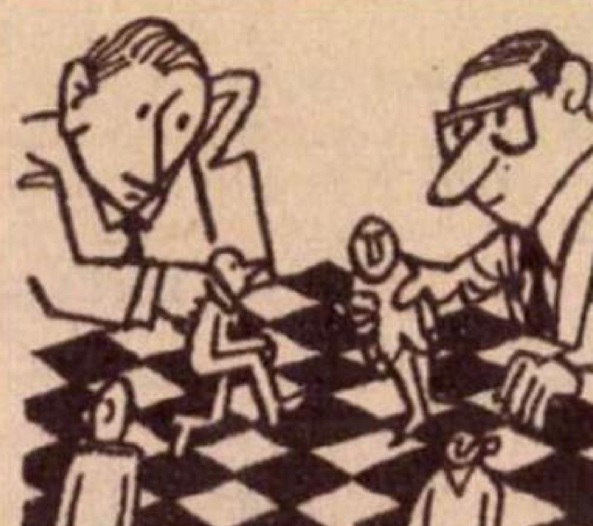
— Mégsem bánthatjuk meg. Szervezzünk a hántoló mellé egy tervező osztályt. Legyen Gerber a vezetője.

— Sajnos, a tömbkikészítőnél sem jobb a helyzet. Gamásira gondoltam.

— Kitűnő gondolat. De mi lesz Petkóval?

— Petkó hanyag, alkalmatlan a vezetésre. Ő tette tönkre a tömbkikészítőt.

— Ez kétségtelen. De Petkó is régi motoros.

Nem lehetünk vele szemben antihumánusak.

— Ha Petkó marad, Gamási nem kerülhet a tömbkikészítő élére, és akkor a tömbkikészítő is ott marad, ahol van.

— Kevés önben a fantázia! Létrehozzuk a tömbkikészítő kutató osztályát és megtesszük Petkót a vezetőjének. Valamivel még emelhetjük a fizetését. Hogy megnyugodjék...

— Rendbe kell tenni a hengerosztályt is, Teplák kartárs. Évek óta deficites. Tonkait javasolom.

— Egyetértek. Tonkai érti a dolgát. De hová teszi Kemenest?

— Hátráltatja a munkát. Könnyelmű, kártyás, felelőtlen. Rossz vezető...

— Meg kell ezt még gondolni. Nem tehetjük az utcára...

— Ő a kirívó példa arra, hogy az átszervezés során kitől kell megszabadulnunk.

— Keressük meg a leghumánusabb megoldást.

— Dehát pontosan az imént mondta Teplák kartárs, hogy aki nálunk nem felel meg, az máshol hasznot hajthat a népgazdaságnak.

— Éppen ezért szeretném őt is megfelelő beosztásba helyezni.

— De mit kezdhetünk egy olyan felületes és megbízhatatlan emberrel, mint amilyen Kemenes?

— Majd szervezünk egy ellenőrző osztályt és ő lesz a vezetője...

Földes György

Jucika ebédidőben érkezik

Pusztai Pál rajza

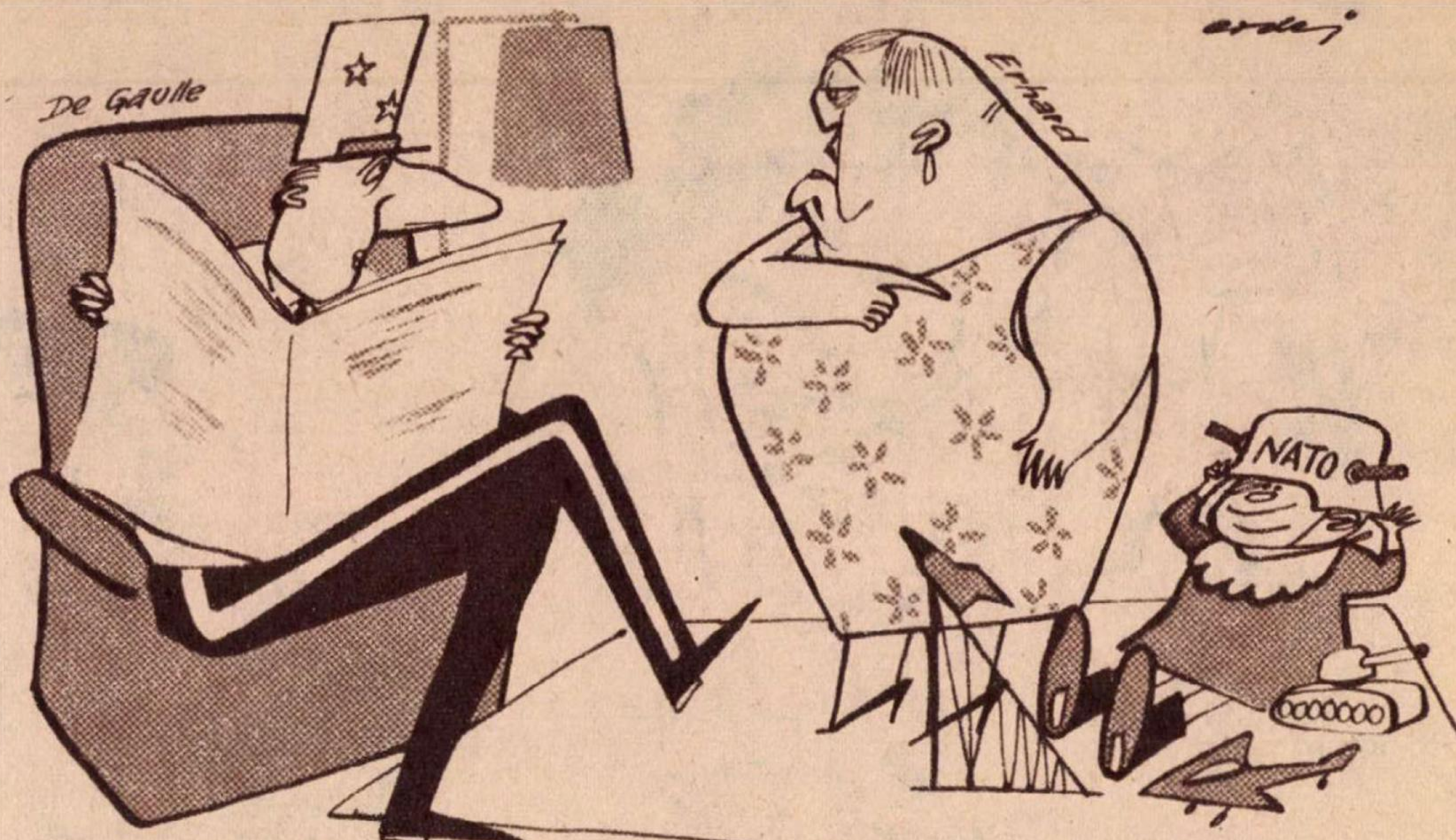

Szűk családi körben

– Abba még beletörődnék, hogy engem már nem szeretsz úgy, mint régen, de legalább a gyerekkel törődnél többet.

Erdei Sándor rajza

Eladta a labdát

Anyósom, aki nem ért a futballhoz, de aki a rádió minden műsorszámát, tehát a meccsközvetítést is végighallgatja, megkérdezte tőlem:

– Hogyan adhat el több futballista egyetlen labdát? Vagy több labdával játszanak egy meccsen?

– Egyáltalán nem adhatja el. A labda az egyesületé.

– Akkor miért mondja a szpiker, hogy egyszer Branyiga, másszor pedig Csemcse eladta a labdát?

Igyekeztem megmagyarázni:

– Ezt csak úgy mondja. Egyszer egy sporttudósító valami újszerűt akart írni és így számolt be a meccs egyik mozzanatáról: „A középhátvéd elcsípte a labdát, felnézett és látta, hogy a jobbszélső jó helyzetben van, nem is fedezik őt és várja a beadást. A középhátvédnek hozzá kellett volna továbbítania a labdát. Ő azonban a szurkolók nagy bosszankodására zavarában az ellenfélhez rúgta, vagyis eladta."

Így született meg ez a sportkifejezés, ami egyáltalán nem fedi a lényeget, mert aki elad valamit, az mindig ellenértéket kap érte. De a középhátvéd csak megrovást kapott. Amióta ez a tudósítás megjelent, logika ide, logika oda, minden sport-tudósításban szerepelt az „eladott" labda.

– Most már értem, – bólintott az anyósom, majd megkérdezte, hogy miért nem veszik fel a futballisták mindig a góllövő cipőjüket.

Gondolkoztam a válaszon.

– Góllövő cipő tulajdonképpen nem létezik.

– Nekem ne mondj ilyet! Folyton azt mondják, hogy ez vagy az a játékos otthon hagyta a góllövő cipőjét. Miért hagyta otthon? Szűk volt?

Megnyugtattam anyósomat, hogy nem volt szűk a cipő, nem is hagyott otthon semmit, a tudósító ezzel a „góllövő cipővel" is színesíteni akarta riportját.

– Megértem, fiam, megértem, de miért utánozza száz és száz más is ezt az egyéni mondatot, amellyel az illető egyszer színesíteni akarta tudósítását?

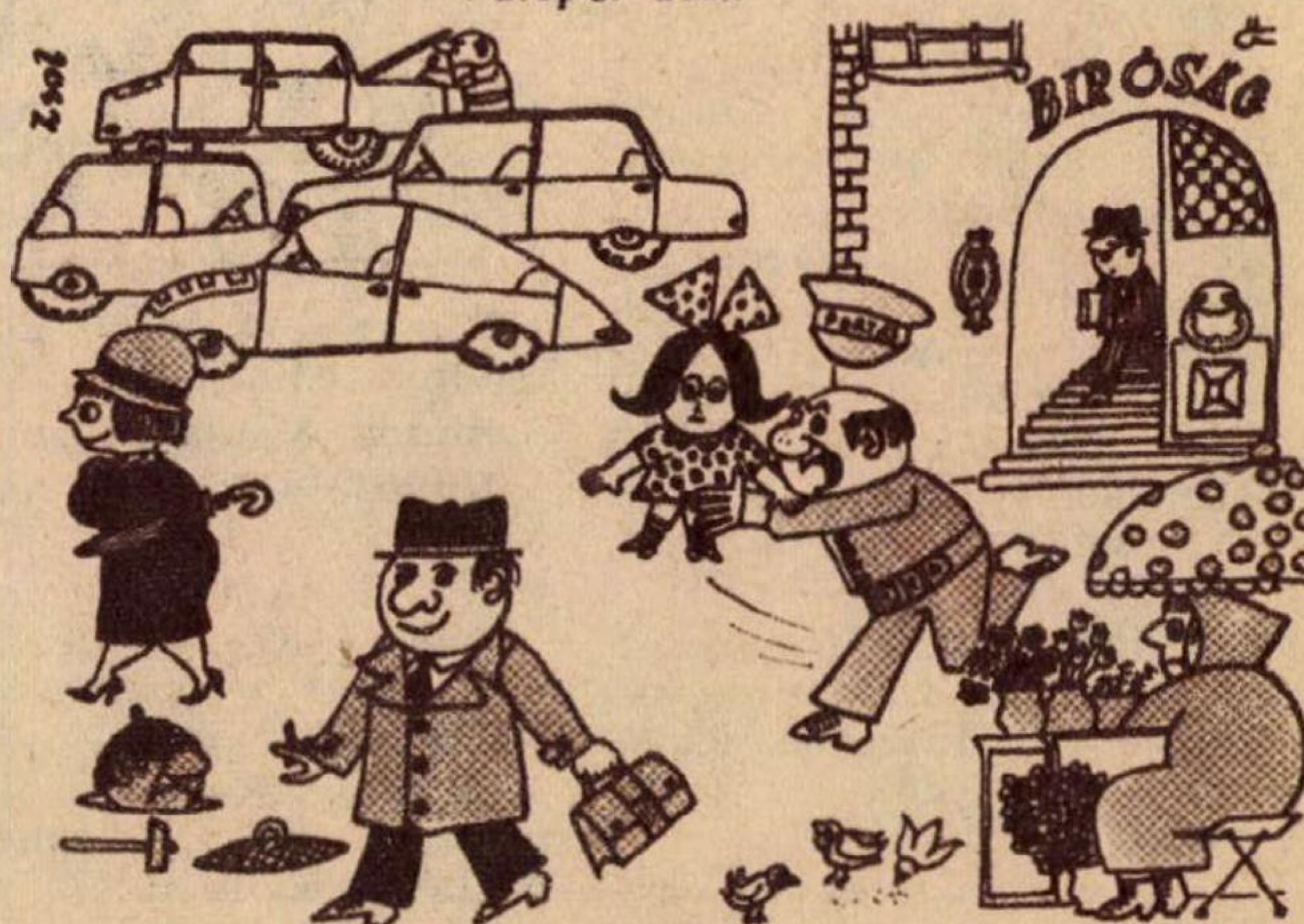
Erre a kérdésre képtelen voltam válaszolni...

(palásti)

Szorgalmas költő

Válóper után

– Halló! Melyikük felejtette itt a gyereket?

Jeges panasz

– Mi az, kérem? Itt a nyár és mi még nem szerepeltünk a viccrovatban.

Előjog

Gondos mama

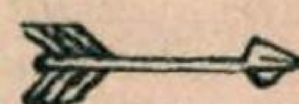
Balázs-Piri Balázs rajza

– Kaptatok már vacsorát a szomszéd nénitől?

Tévé-szerelmesek

Ez lenne a címe az általam javasolt új tévé-sorozatnak. Tévé-bébi már van, miért ne lehetnének tévé-szerelmesek? Ebben a sorozatban bemutatnánk egy nagy szerelem történetét — havonta egy adásban — neves orvosok, pszichiáterek, filozófusok, költők bevonásával.

Valahogy így képzelem:

Szerelmespár csókolózik egy ligeti padon. A fiú neve Ádám, a leány Évike.

Riporter: Kedves nézőink! Mint önök is láthatják, utolsó adásunk óta nagyot fejlődött ez a szerelem. Egy hónappal ezelőtt még csak bimbózott, most már virágba szökkent. Csókolóznak... Tessék nézni, milyen szenvedélyesek... A fiú szorosan magához húzta a lányt.

Ádám (abbahagyja a csókot és félrevonul a riporterrel): Hát igen, jelenleg itt tartunk... Évike nagyon boldog...

Riporter: Szívesen csókolózik?

Ádám: Először nyűgös volt, többször ellökött, de most már ízlik neki...

Riporter: Időnként azonban ne felejtsenek el levegőt venni...

Ádám: Tizenöt percenként egy slukk levegő... Azt hiszem, ez elég...

Riporter: Elég... És kényelmes ez a pad?

Ádám: Megjárja...

Riporter: Nem ártana egy kispárna... Mióta ülnek itt?

Ádám: Két és fél órája... Már egészen elzsibbadtam...

Riporter: Kellene egy kis testmozgás, magának is, Évikének is. Ajánlom, hogy máskor hozzanak ugrókötelet és ugrándozzanak egy kicsit, az nagyon egészséges.

Ádám: Évike csak csókolózni akar...

Riporter: Nem szabad túlzásba vinni a dolgot, nem szabad elkapatni a kicsikét.

Ádám: De amikor annyira szereti...

Riporter: Legyen egy kicsit szigorú!

(Ismét csókolóznak.)

Riporter: Évike, most önnel szeretnék néhány szót váltani...

Évike (abbahagyja a csókot és félrevonul a riporterrel): Parancsoljon...

Riporter: Mi a véleménye Ádámról?

Évike: Elégedett vagyok vele... Sokat fejlődött. Különösen azt szeretem, amikor gőgicsél...

Riporter: Még nem beszél?

Évike: Összefüggő mondatokat még nem mond, csak szavakat: szeretlek... imádlak... bogaram... tündérem...

Riporter: Ezek szerint már értelmesebb, mint egy hónappal ezelőtt?

Évike: Sokkal értelmesebb. Akkor csak olyan butácskán nézett rám...

Riporter: Ugye, Évike, sok öröm van egy ilyen szerelemben?

Évike: Nagyon sok... Ádámka nemrégiben jött rá, hogy keze is van... Most, ha meglát valamit, azonnal utánanyúl...

Riporter: Kedves nézőink, most elbúcsúzunk a tévé-szerelmesektől. Legközelebb egy hónap múlva jelentkezünk. Következő adásunkat azonban csak tizennyolc éven felüliek tekinthetik meg.

Mikes György

Hivatali börze

Pusztai Pál rajzai

NÁLUNK FELESLEGES, ELFEKVŐ, MÁSHOL TALÁN FELHASZNÁLHATÓ:

CSOP. VEZ. teljesítőképessége: napi 11 dupla

ANYAGBESZERZŐ egész nap hordja a pletykát

UTÓKALKULÁTOR máshol nem lenne az igazgató unokaöccse

ADMINISZTRÁTOR teljesítőképessége: napi 3 keresztrejtvény

PORTUGÁL LEVELEZŐ fél éve elfekvő

MÁSODELŐADÓ balszélső

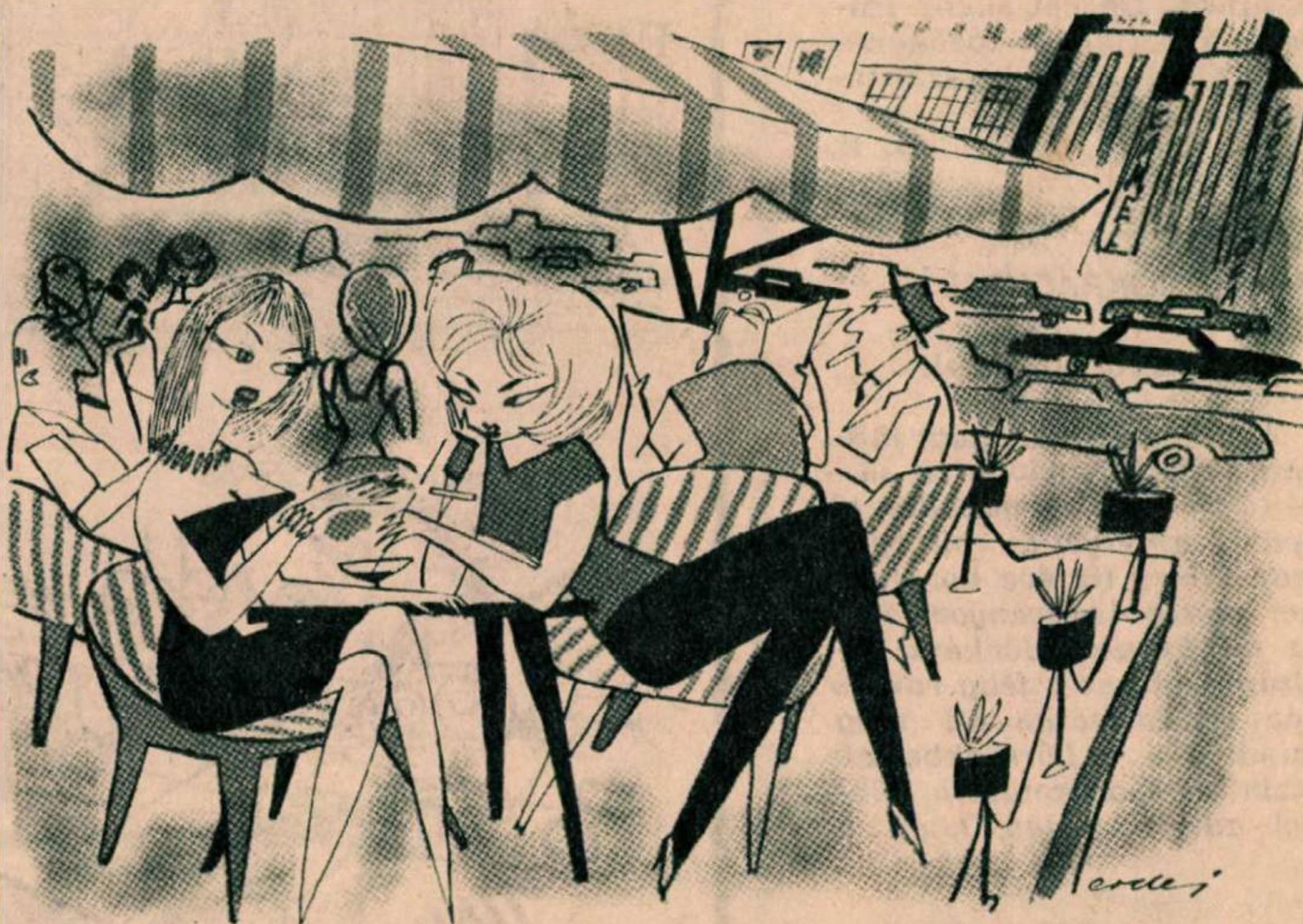
— HÍREKET MONDUNK

— Nemzetközi híreink:

— A francia ejtőernyősök parancsnoka kijelentette, hogy addig nem hajlandó visszavonni csapatait Manhattan szigetének ötven francia éttereméből, amíg el nem szállítanak minden francia személyt.

Dominikában

– Mondd, Bessy, téged hány tengerészgyalogos szokott megvédeni?

— Közben Izrael kormánya bejelentette, hogy ezer ejtőernyőst vet be Brooklyn és Bronx területén, hogy megvédje a hívők vallásos jogait.

— Tovább folytatódnak a harcok New York Harlem negyedében. Az Egyesült Államok kormánya erélyes tiltakozást jelentett be Ghana kormányánál, amiért kétezer ghanai tengerészgyalogos törvénytelenül megszállta Harlem stratégiai pontjait, azzal az ürüggyel, hogy megvédi a néger lakosságot.

— Johnson elnök leszögezte, hogy a New York-i helyzet az Egyesült Államok belügye, s ha a külföldi csapatok nem hajlandók kivonulni, amerikai csapatokat vetnek be ellenük, amint hazatérnek Vietnamból, Thaiföldről, Japánból, Taivanból, Laoszból, Kongóból, Guantanamóból, Guatemalából és Santo Domingóból.

(A „New York Herald Tribune"-ból)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

HOL VAGY, DERBY?

A Studium-Derby fűzőgépkapocs bevált márka és korlátlan mennyiségben árusították a papírboltokban.

És ma?

— Kérek Derby fűzőgépkapcsot.

— Nincsen.

— Ha nincsen, akkor talán valami külföldi gyártmányút.

— Az sincs.

Filléres cikk és szinte nélkülözhetetlen. Irodák, szerkesztőségek, de sokszor a háztartások kedvelt segítsége, hiszen pótolhat rajzszöget, gombostűt, ragasztószalagot.

Fűzőgép? Az van, hetven forintért.

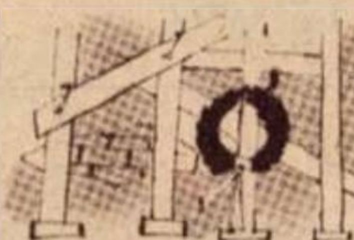
De hozzávaló háromharmincas kapocs? Az nincs és nincs. De hát akkor minek árusítanak fűzőgépeket? Csak nem bosszantásul?

D. E.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Jubiláló állványok

A Nemzeti Bank háta mögött, a Nagy Sándor utca sarkán van egy siralmas külsejű épület, amelyet az építőipar már közel tíz éve hol fel-, hol pedig leállványoz. Bár az állványzat időnként eleltűnik, de ez a félig romos ház diadalmasan áll még mindig — a környékbeliek őszinte csodálkozására. Ebből adódik aztán, hogy a

Nagy Sándor utca közel egy évtizede szinte állandóan lezárt a vakolathullás miatt. Most már kénytelen vagyok azt hinni, hogy az utcatorlasz abban a pillanatban eltűnik, amikor az utolsó morzsa vakolat is elhagyja ezt a csúf, rozzant falat.

De mikor hagyják már el ezek a rokkant falak a Belvárost?

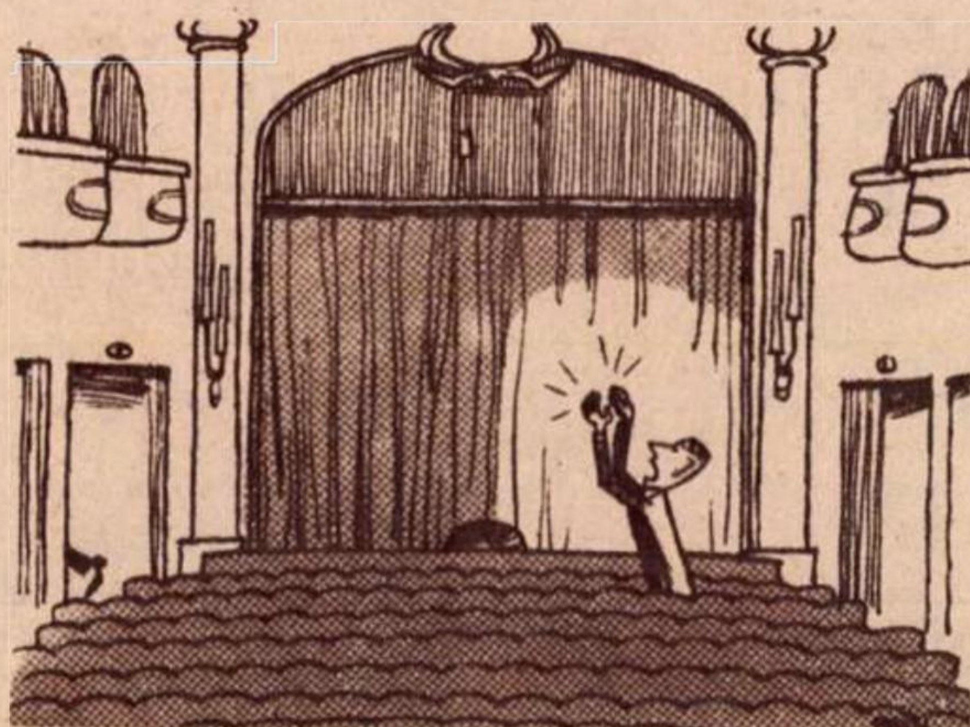
Most már csak az illetékesek „koszorúját várom, amelyet az állványzatra illesztenek majd a tízéves jubileum alkalmából.

(-dzs-)

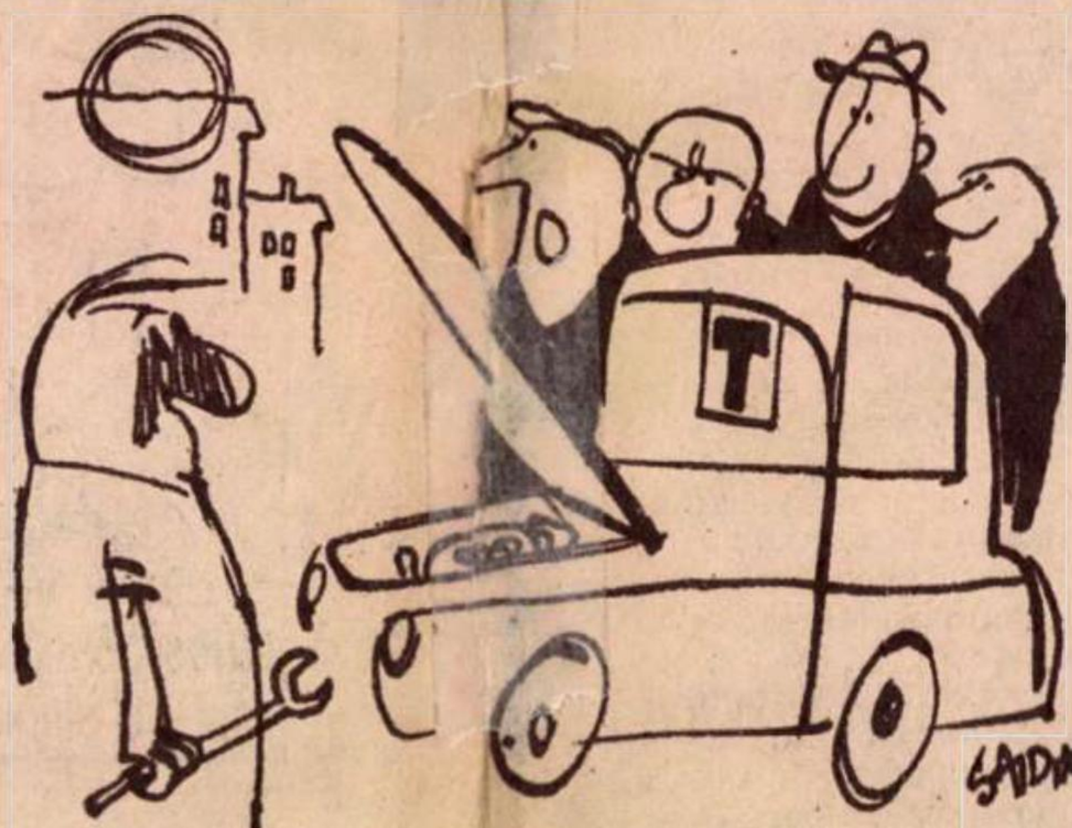
A Kibicnek semmi sem drága!..

– Ha tudnád, hogy irigyellek, öregem!

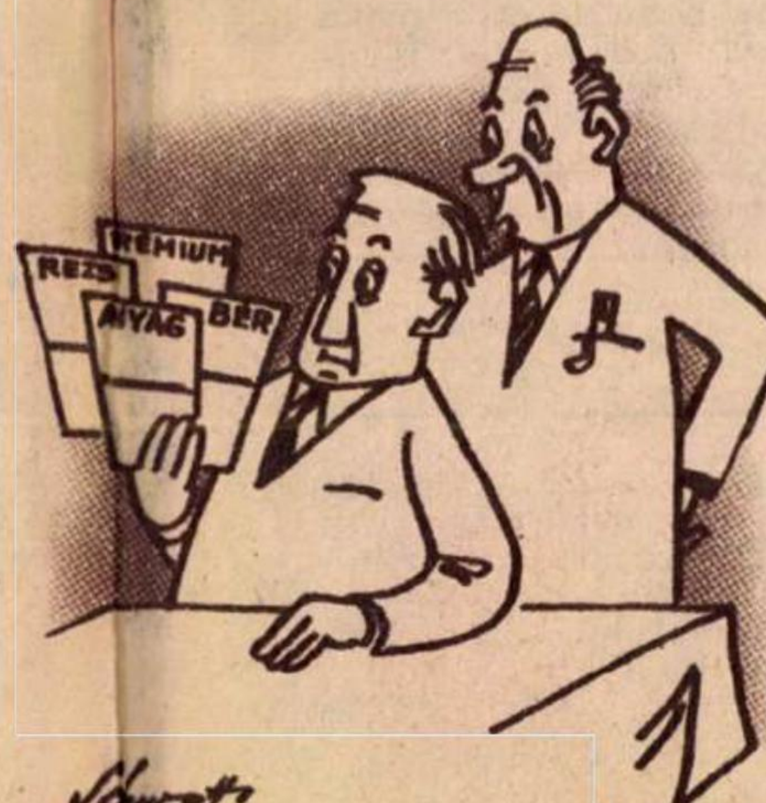
– Halljuk! Halljuk! Még egyszer! Ismételni!!!

– Próbálja meg szétszedni a motort.

– Én a te helyedben már régen beolvastam volna neki.

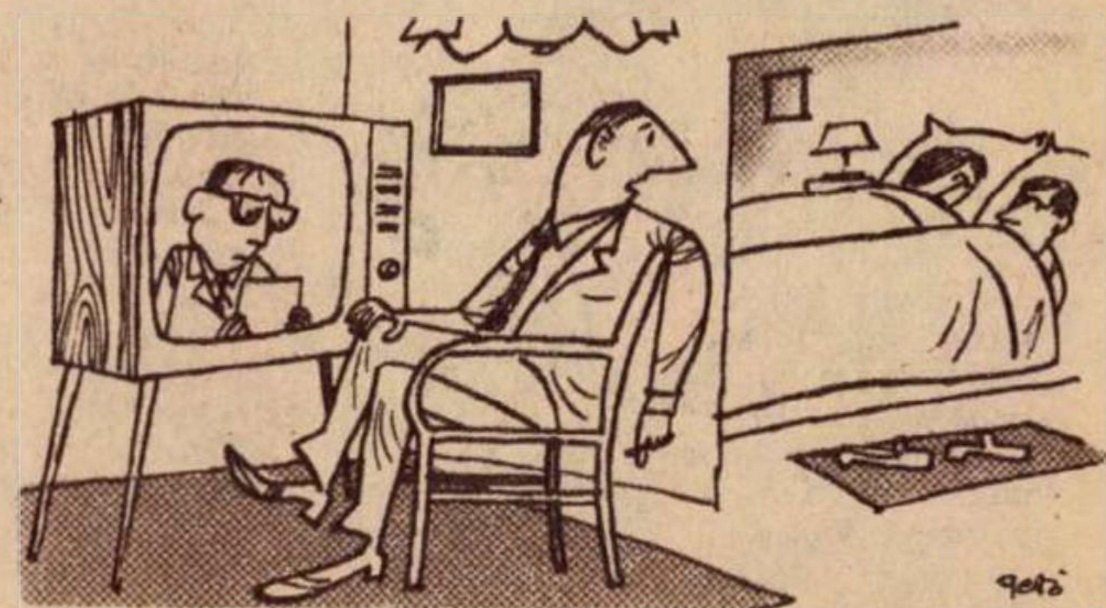
– Üsse a bankot, igazgató kartárs!

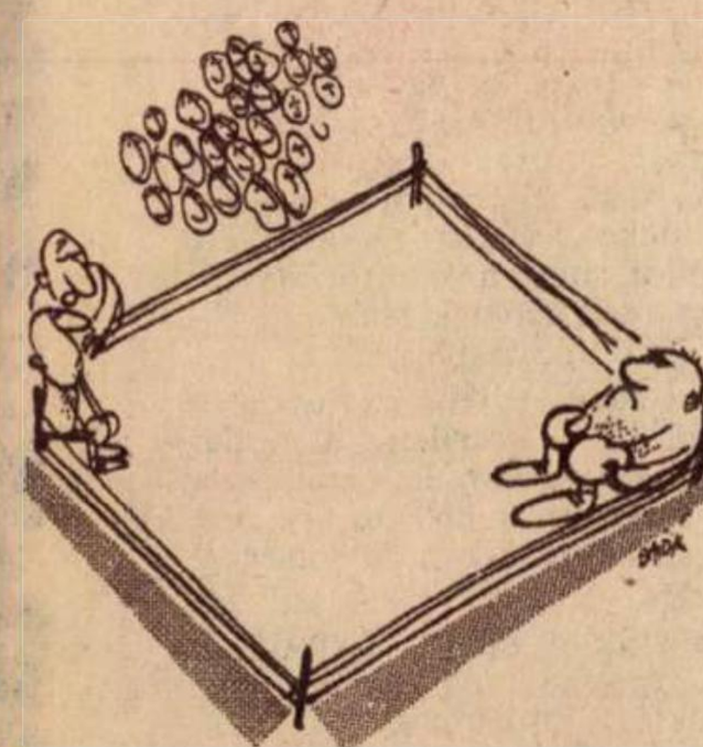
– Gyerekek, szeretnék most már egy fiú unokát is!

Johnson: Most azzal lépjen! ...

– Maguk csak aludjanak nyugodtan, majd elzárom a masinát, mielőtt hazamegyek...

– A védekezéssel ne törődj, csak üss!

– Főúr, még három badacsonyit a vállalat számlájára...

MINTASZERŰ KISZOLGÁLÁS

— Fogadjunk.

— Jó. Fogadjunk.

— Veszíteni fogsz. Oda lesz a húszasod. Mert, hogy két perc alatt megkapd a gyűszűt, s hogy még kedvesen mosolyogjanak is hozzá az eladók...

— Gyerünk.

— Gyerünk.

*

— Kívánok... Kérnék három kardigánt, persze, mindegyik más-más legyen.

— Máris, kezeit csókolom. Tessék, tessék és tessék és tessék...

— Több nincs?

— Kérem szeretettel, ez nyolcvanhat darab. Az egész készlet.

— Aha. Ja igaz, mellesleg egy gyűszű is kellene.

— Kérem. Tessék, a legkülönbözőbb méretekben...

— Ez mibe kerül?

— A norvégmintás? Nyolcszázöt forint. Színgyapjú, könyörgöm.

— Ja, nem azt kérdeztem, hanem ezt a gyűszűt.

— Ez? Hetven fillér.

— Akkor tessék leszámlázni.

— Igenis, igenis. Melyik kardigánokat írhatom hozzá?

— Egyiket sem. Szegényes a választék...

— De esedezem...

— De hiszen nincs vavava-mintás se, meg purgus sincsen.

— Vavava? Purgu?

— Na igen, vavava. Az egy óceániai himbala. A purgu meg irokéz hafni. Nyugaton már csak ilyen mintákkal hoznak forgalomba kardigánt. Őrjöngenek érte...

— Könyörgöm alássan, majd utánaérdeklődünk a központban. Felírhatom a kedves vevő telefonszámát?

— Ó, fölösleges. Holnapután erre járok megint.

— Legyen szerencsénk!

— Akkor most csak ez a hetven fillér.

— Az ám, sebaj, hehehe.

— Jó napot!

— Legyen máskor is szerencsénk!

*

— Na, látod?

— Tessék a húszas.

Darázs Endre

Szabadságolás

A Timsó- és Robbanómotorgyárban természetesen már kora tavasz óta lépcsőzetesen veszik ki a dolgozók az évi fizetéses szabadságukat. Trepcsányi, szabadságolási főintéző, az időpontok igazságos elosztásáért vívott harcban ma már nyolcvanszázalékos rokkantnak tekinthető. A legszívesebben mindenki július—augusztusban venné ki szabadságát (remélvén, hogy addigra hófúvás és lavinaveszélymentes lesz az időjárás).

A termelés irama persze a szabadságolások alatt sem csökkenhet. Ezért például Stelpőczi Géza hegesztőt, aki tavaly augusztusban nyaralt, az idén április 14-től 28-ig terjedő időre szabadságolták. Stelpőczi először az 1945-ös romeltakarítási érdemeire való hivatkozással kérte az időpont elhalasztását, majd amikor ez sem használt, közölte: panaszával a gyarmatosításellenes nemzetközi ligához fordul. Széptolcsvai Edit adminisztrátor kijelentette: ő csak akkor mehet szabadságra, amikor a kiskondorosi cselgáncs csapat Hollandiába utazik a középdöntőre. Vőlegénye ugyanis, a jónevű cselgáncs versenyző, igen kikapós természetű, ezért nem hagyhatja magára. Promontoriné, a könyvelésből, hisztériás rohamot kapott májusi szabadságolásának hírére, és tudtára adta a főintézőnek, hogy csak augusztus 1. és 18-a között veheti ki évi pihenőjét, amikor is Csibész névre hallgató foxterrier kutyáját bátran rábízhatja Nagykanizsáról érkezett rokonaira. Drehák Tibor darukezelő megesküdött, hogy neki kizárólag a július 14-től 28-ig terjedő időpont alkalmas, mivel ekkor érkezik negyvennyolc éves mostohalánya Újzélandból, és a gyereket mégse lehet magára hagyni.

Trepcsányi, a Timsó- és Robbanómotorgyár szabadságolás ügyeinek főintézője elhatározta: döntsön a sors. Próbálkozott szerencsekerékkel, sorsjátékkal, planétahúzó papagájjal, amerikai párbajjal.

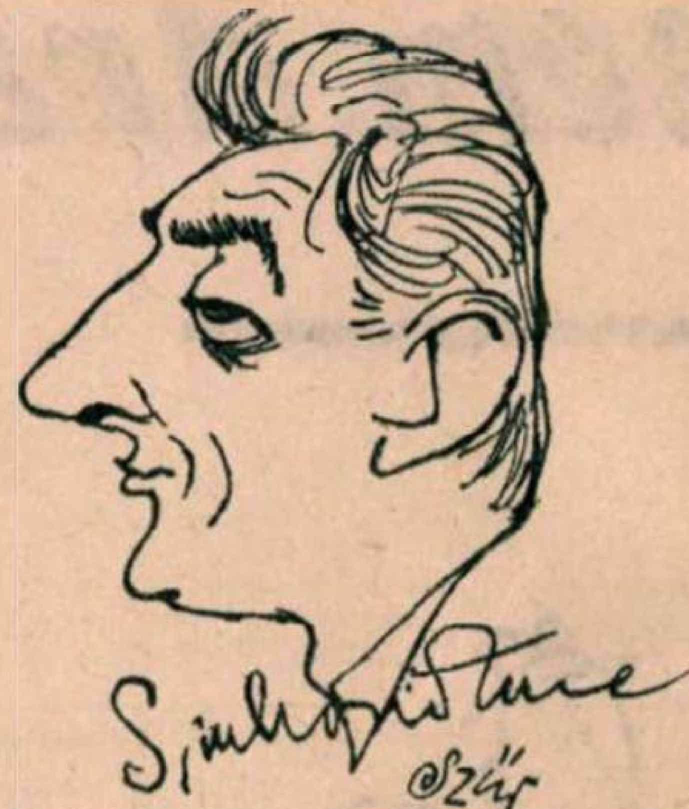
Egyik módszerrel sem voltak megelégedve a dolgozók. Trepcsányi utolsó kísérletképpen a közelmúltban zártkörű pályázatot hirdetett:

Hogyan osszuk be mindenki üdvére a dolgozók szabadságolását?

I. díj: A pályázat nyertese a neki legmegfelelőbb időpontban veheti ki fizetéses szabadságát.

Galambos Szilveszter

LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE

Madách remekét játszottuk. A paradicsomi jelenetben, amikor Lucifer is a színen volt, én mint Ádám — szerepem szerint Évához fordulva — így szóltam: *„Mondd, ki vagy? Nem tudtam, hogy van ember még kívülünk!”*

A nézőtéren ezekre a szavakra először halkan, azután hangosabban kuncogni kezdtek, az ötödik sorban pedig valaki félhangosan felszólt a színpadra: „Pedig van.”

Kitört a kacagás. Hátrafordultam, s dermedten láttam, hogy a Paradicsomban — fent a színpadon — Luciferen kívül is van még ember: és pedig a kisegítő házi szabó. Szegény, véletlenül betévedt a színpadra, és lábujjhegyen ide-oda szaladgálva rémülten kereste a kuliszák mögé vezető utat. Nagy nehezen meg is találta. Fellélegeztünk. Visszatértek végre a „paradicsomi” állapotok, és mi hárman — Ádám, Éva és Lucifer —, most már a derék házi szabó nélkül, végig játszhattuk a jelenetet.

Sinkovits Imre

HATÁRINCIDENS

I.

Wernőci Emil és felesége elhatározták, hogy az idei szabadságukat nyugati túrával kötik össze. Tervük keresztülvitelében döntő szerepet játszott az a jófajta Volkswagen, amely a házuk előtt ropogtatta a zabot. Amikor tervük híre elterjedt, megjelent náluk Csondász Gusztáv és felesége, a harmadik emelet négyből, előadván, mennyivel kellemesebb lenne, ha együtt mennének a Volkswagennel, felváltva vezetnének és hozzájárulnának a benzin- és egyéb költségekhez. Elgondolásuk ésszerűnek és keresztülvihetőnek tűnt, úgyhogy paroláztak és egy üveg kisüstit elfogyasztva, áldomást is ittak.

Az utazás előtti napon ismét megjelent Csondász Gusztáv a Wernőci portán, előadván, hogy egy ilyen hosszú út előtt jó lenne a kocsit egy gondos szervizre küldeni, ő tud is egy szerelőt, aki az utolsó csavarig átvizsgálná a kocsit és teljesen útrakész állapotra pofozná, majd ezt a költséget is megfelezik. Emil helyeslően bólintott, átadta a Volkswagen kulcsát Csondásznak, aki tüstént elrobogott vele a szerelőjéhez. És másnap reggel csakugyan kívül-belül csillogott a kocsi, idegesen toporzékolva várta az indulás percét.

A határig nem történt semmi különös esemény, a két házaspár vidáman trécselve utazott. A határon a vámosok elkérték az úti okmányokat, majd vezetőjük udvariasan megkérte őket, szálljanak ki a kocsiból. Emilt még külön arra is kérte, tolja előbbre az első ülést. Emil engedelmeskedett, mire a vámos egy csavarhúzót nyomott a markába, és most arra kérte, lazítson meg két csavart az ülés alatt. Emil ismét szót fogadott, amire a vámos a meglazított csavarok alatt leemelt egy fedélkét, amely alatt kis üreg volt. Ide benyúlt, és rövid keresgélés után kiemelt onnan egy kis platina rudat. Majd még egyet és egy harmadikat is.

Emil elájult.

2.

Amikor magához tért, kétségbeesetten dadogott.

– Ké... kérem, én nem tudtam erről... Esküszöm, ártatlan vagyok...

A vámos csodálkozva fordult felé.

– Bocsánat, mondta valaki, hogy ön bűnös? Tessék, szálljon be a feleségével együtt; ők viszont – mutatott Csondászékra – itt maradnak. Mert nem csak önöknek, nekik is akadt „jó barátjuk”. Jó utat kívánok, érezzék magukat kellemesen!

3.

Már jól bent jártak Ausztria területén, amikor Emil valami furcsa zörejt, kattogást hallott a kocsijában. Leállt az út szélére és kutatni kezdte a kattogás okát. Ismét előretolta az ülést, kicsavarozta az előbbi csavarokat, benyúlt az üregbe és némi keresés után ő is kiemelt onnan valamit. Egy újabb platina rudat.

4.

Emil ezúttal nem ájult el. Csak a felesége. Amikor magához tért, azonnal terveket szőtt.

– Bevisszük egy ékszerészhez, eladjuk, és az árán bundákat, aranyperecet, ruhákat és húsz pár cipőt veszünk! (Érdekes, a nők gondolkodás nélkül hajlanak a törvénytelen cselekedetek felé.)

Emil józanabb volt.

– Megőrültél, ez nem a miénk?! Amellett Csondászék is beszámoltak már róla a határon. Jobb lesz, ha ezt beszolgáltatjuk a követségre!

Így is történt. Amikor elhagyták a követség épületét, megszabadulva érzékes terhüktől, Emil megtörölte verejtékező homlokát.

– Anyukám, jövőre repülőgéppel megyünk szabadságra!

Tardos Péter

Szerepeltem a TÉVÉben!

Bevallom, sokáig én is izgatott várakozással készültem első televíziós vendégjátékomra. Eleinte már a kamerák puszta gondolatától a torkomban dobogott a szívem, de azután, hálistennek, fokozatosan csökkent a lámpaláz, és végül az elemi óhaj, hogy megjelenhessek a képernyőn, minden más zavaró momentumot kiiktatott.

Szerencsére a kedvező alkalom se késett sokáig. Nemrég egy focimeccsen elég közel ültem az egyik kamerához. Először arra gondoltam, hogy feldobom előtte a kalapomat. De hamar rájöttem, hogy ez tipikus dilettáns munka volna, hisz' enyhén pecsétes férfikalap több százezer létezik az országban, és hogy ez pont az enyém, azt ideális vételi viszonyok mellett is csak a feleségem ismerné fel, de ő elvből mellőzi a labdarúgó-mérkőzések közvetítésének megtekintését.

Megpróbáltam integetni. Kezdetben kézzel, majd zsebkendővel, végül pedig orkán-kabáttal, de láttam, hogy hiába, mert a kamera hidegen elnéz a fejem fölött, mint egy magas beosztásba került volt iskolatárs. Elkeseredésemben fel akartam ugrani a padra, hogy ily módon emelkedjem ki a szürke tömegből, ám az irigy mögöttem ülők megakadályoztak, mondván, hogy őket a meccs jobban érdekli a hátamnál.

Lendületes próbálkozásaim egész az első félidő végéig sorra kudarcot vallottak, s már-már úgy látszott, hogy kénytelen vagyok letenni tervemről, amikor felharsant a játékvezető kettős sípjele, és a csapatok bevonultak az öltözőbe szódavizet és citromot szopogatni.

Ekkor belém hasított a felismerés; végre eljött az én időm! Amíg a többiek elgémberedett végtagokat vagy perecet ropogtattak, és utána elmentek gyümölcslevet inni, esetleg más teendőiket végezték, én hiúz szemmel fürkésztem az operatőrt.

Először természetesen néhány csinos babát vett célba az imposztor, majd lassan pásztázni kezdte a lelátót. Látszólag nyugodtan, de valójában izmaimat megfeszítve, ugrásra készen lapultam helyemen, s közben félig lesütött pilláim alól úgy figyeltem az objektívet, mint egy rutinos oroszlánvadász, sőt, mint egy még rutinosabb oroszlán! Amidőn pedig a kamera látószögébe kerültem, uccu neki felugrottam a padra, vadul hadonászni kezdtem a kezeimmel, és amennyire csak bírtam, kifordítottam a szemgolyóimat. Ezután villámgyorsan elővettem a sportújságot és jóízűen megettem.

Az operatőr kétségbeesetten odább taszigálta a masinát, de addigra már én rég befejeztem a magánszámot. Na, szerepeltem a tévében! Nem is volt olyan nagy kunszt. Másnap a kollégák irigyen gratuláltak a hivatalban.

A sikeren felbuzdulva, azt tervezem, hogy valamelyik közeli válogatott találkozón megismétlem a produkciót, természetesen most már kézen állva.

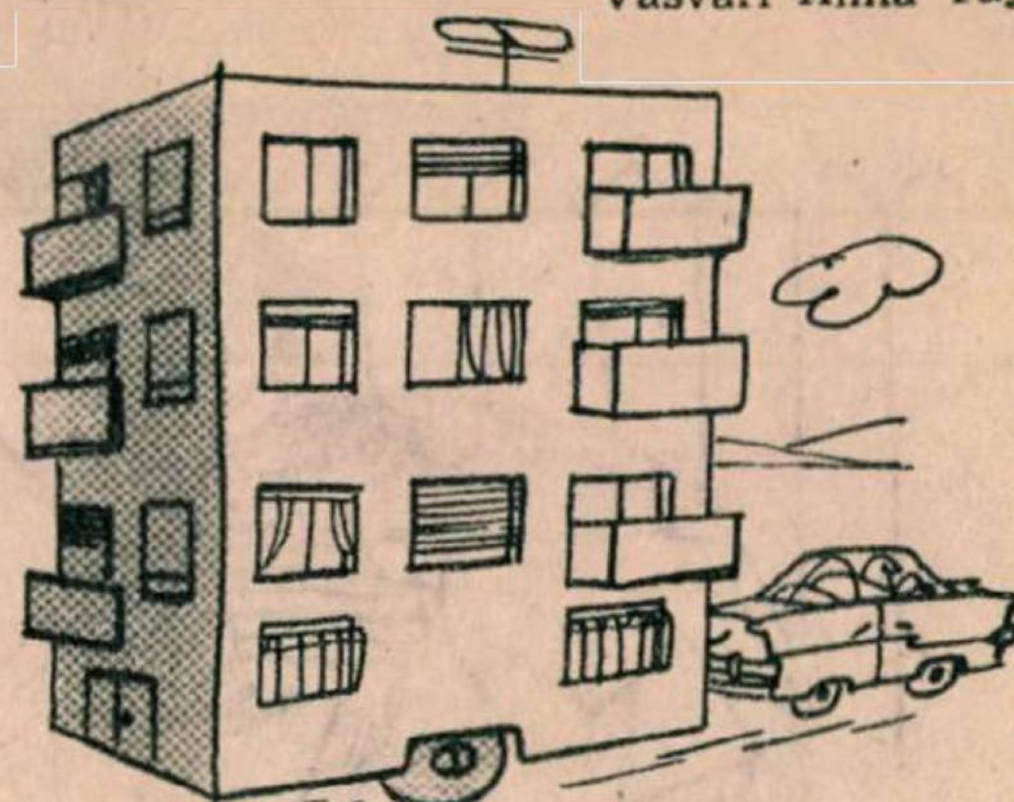
(d—th)

LAKÓKOCSI TERVEZETEK

Vasvári Anna rajzai

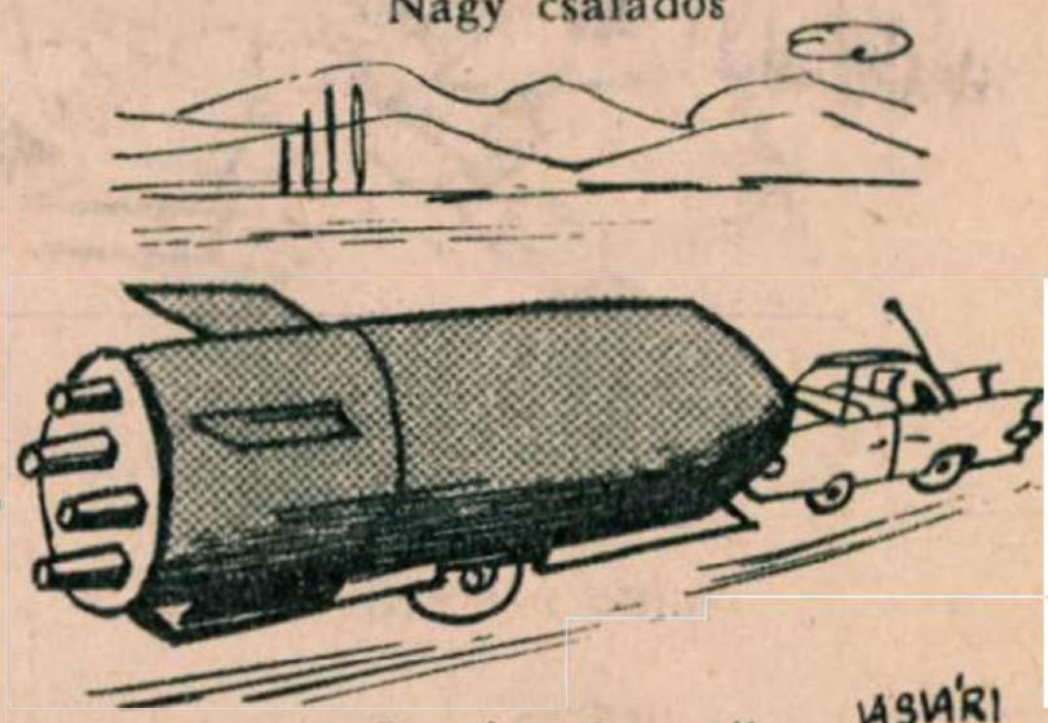
Magyaros

Nagy családos

Társbérletes

Interkontinentális

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

NEM TÚLZÁS?

A Dunántúli Naplóban jelent meg az alábbi hirdetés, melyre több pécsi olvasónk felhívta a figyelmünket: „A Pécsi Köztisztasági és Útkarbantartó Vállalat rovar- és rágcsálóirtási munkák végzésére érettségivel rendelkező férfi munkaerőt alkalmaz – 35 éves korig."

A Pécsi Köztisztasági és Útkarbantartó Vállalat rovar- és rágcsálóirtási munkák végzésére érettségivel rendelkező férfi munkaerőt alkalmaz 35 éves korig.

Véleményünk szerint a vállalat feltételei túlzottak és merevek. Ezt a nézetünket a következő érvekkel támasztjuk alá:

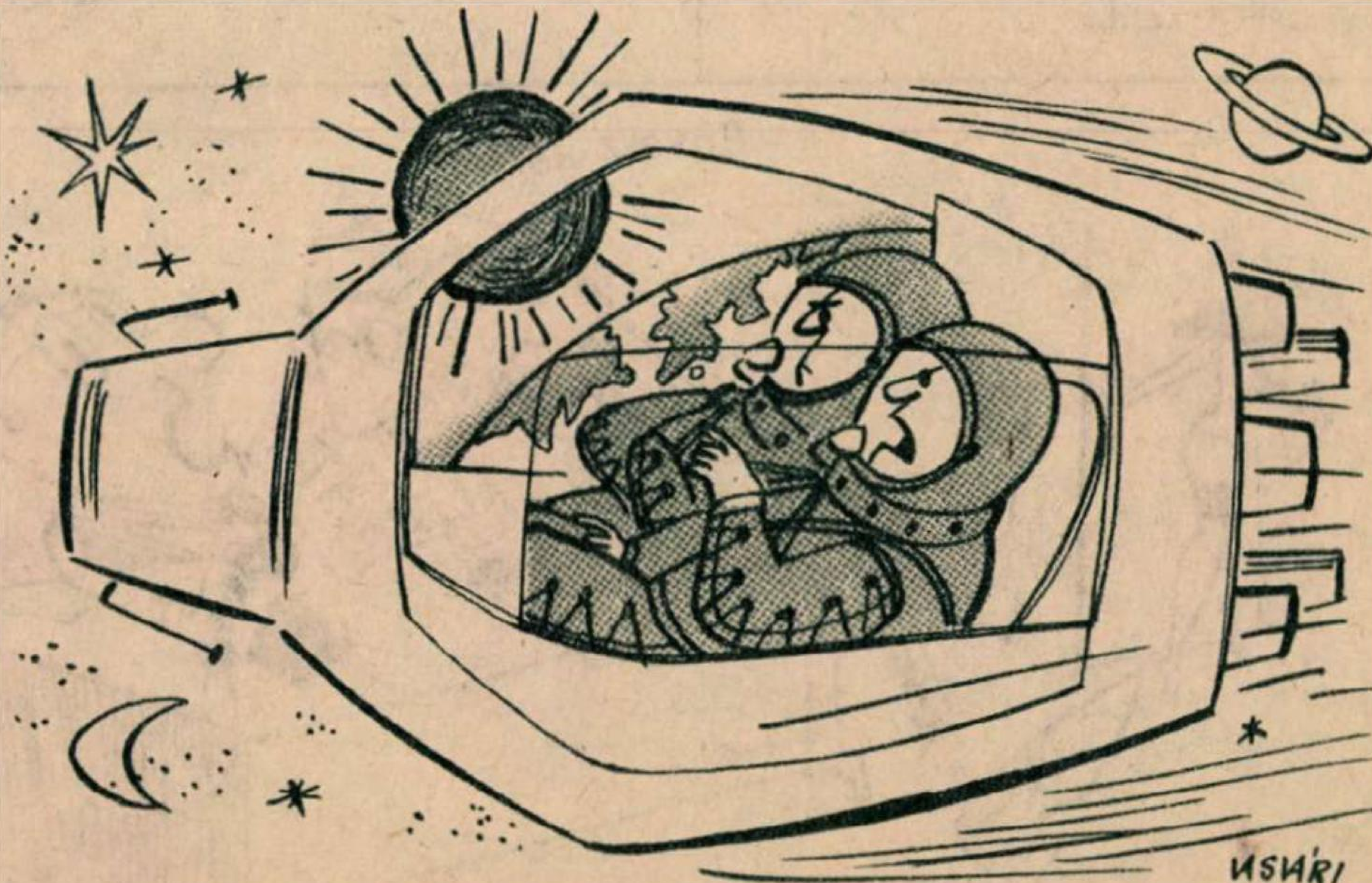
1. Nem valószínű, hogy az ügyben érintett rovarok és rágcsálók elsősorban az érettségi bizonyítvány hiányát nehezményeznék, vagy a korhatárt firtatnák az ellenük irtóhadjáratot folytató szakembereknél. Feltehető, hogy ők magával az egész hadjárattal nem értenek egyet.

2. Csaknem bizonyos, hogy a kisebb rovarok és az apróbb rágcsálók ellen a csak középiskolai végzettségű, de érettségivel nem rendelkező, 35 évnél korosabb férfiak is eredményesen vehetnék fel a harcot.

3. Szúnyogot például még négy általánossal is agyon lehet csapni. Csak töretlen akarat kell hozzá és szilaj elkeseredés.

k. a.

Nyűgös űrhajósok

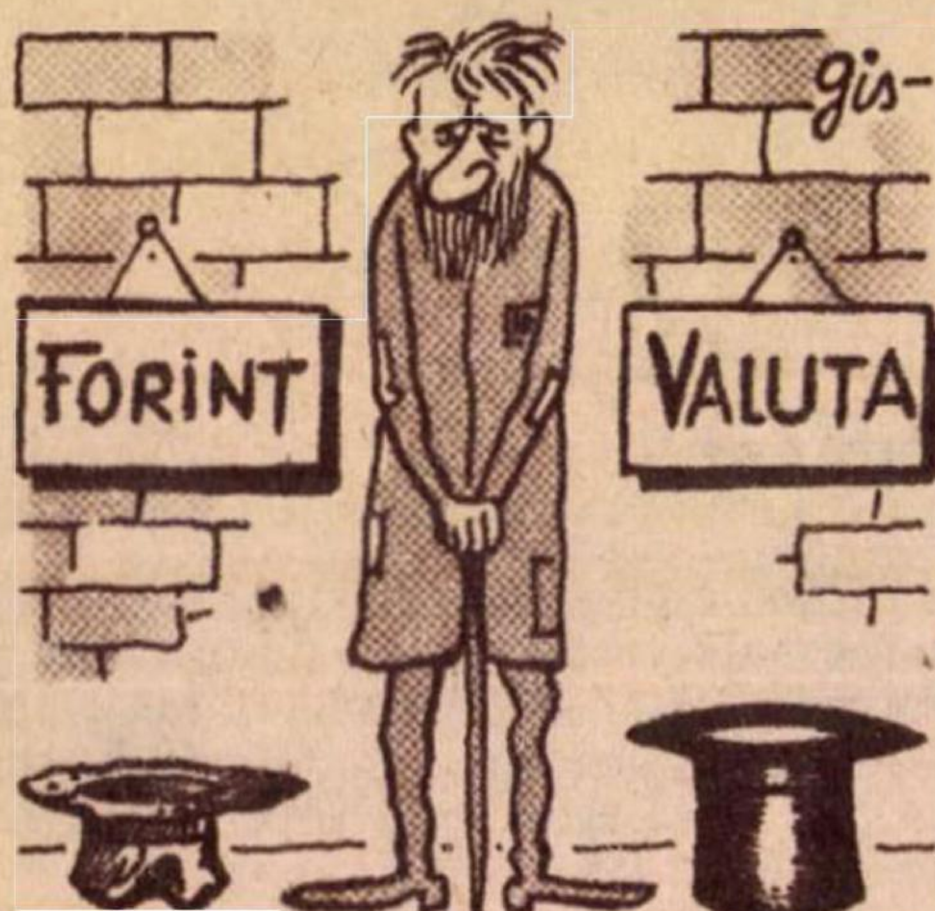
Csak ezt a nyomorult napfelkeltér ne látnám minden másfél órában!

Megértő öreg

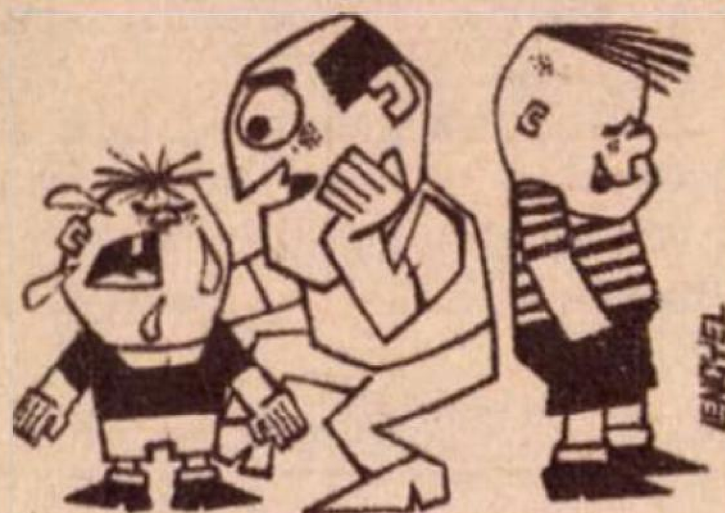

– Ne törődj velük! Fiatalság – bolondság! ...

Halad a korral

Pedagógia

– Hányszor mondtam már, hogy csak nálad gyengébbel kezdjél ki!

Pesti tudósítónktól

Nem akarom felizgatni a bélyeggyűjtőket, de úgy értesültem, hogy Al Capone letartóztatásának 30. évfordulója alkalmából a chicagói posta emlékbélyegsorozatot ad ki. A hat címletből álló sorozat Al Capone nevezetesebb bűncselekményeit ábrázolja művészi kivitelben.

*

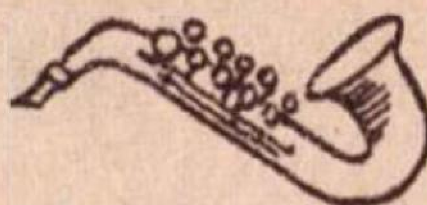
ATLANTIS...

Ezt a rejtélyes szót olvasom az egyik gimnázium hirdetőtábláján, miközben tanácstag-beszámolóra igyekszem a kijelölt tanterembe.

Izgatottan hajolok közel, azt remélve, hogy előadást hirdetnek a legendák elsüllyedt földrészéről, de kiderül, hogy az Atlantis-tánczenekarról van szó. Egy kisdiák megnyugtat, hogy nagyon jó zenekar.

Meg is nyugszom. Mint zenekar, legalább létezik.

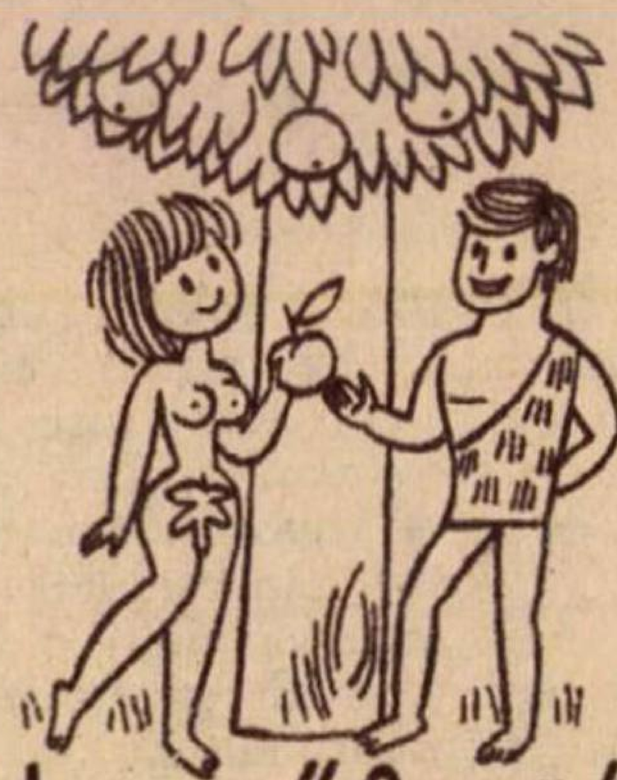
f. l.

Ravasz ügyfél

– Megbolondult?
– Bocsánat, azt hittem, ez az ügyfelek helye, innen kelt fel a hölgy is!

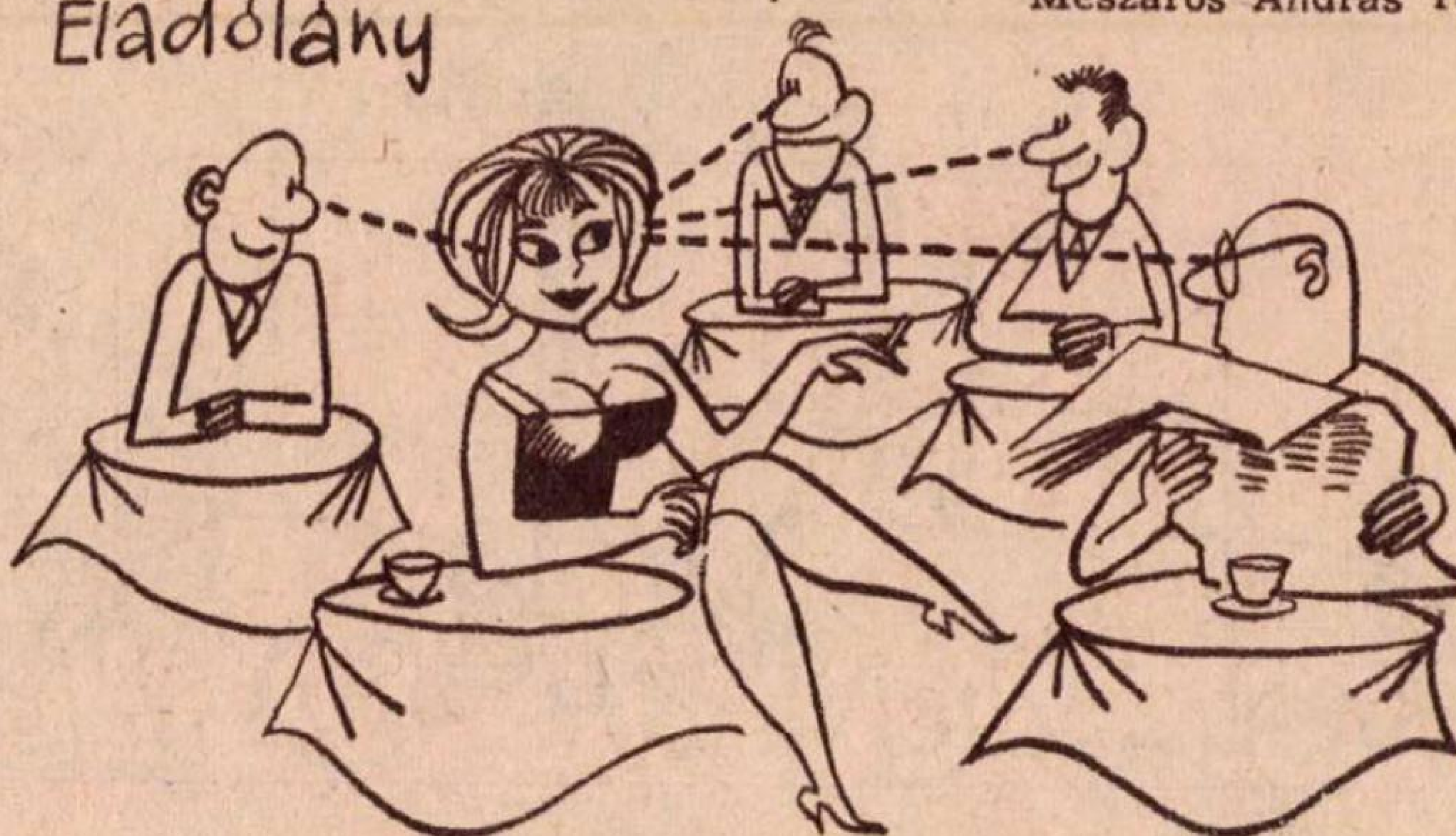

Változnak a fogalmak

Mészáros András rajzai

Eladólány

Javasasszony

Alkimisták

ORVOSSÁG ROSSZ HANGULAT ELLEN

David Niven, a nálunk is ismert népszerű angol színész mondja:

— Ha rossz hangulatban vagyok, kényszerítem magamat arra, hogy hangosan nevessek, pontosabban: röhögjek. Ilyenkor egy kicsit hülyének érzem magamat, de a rossz hangulatom biztosan elmúlik.

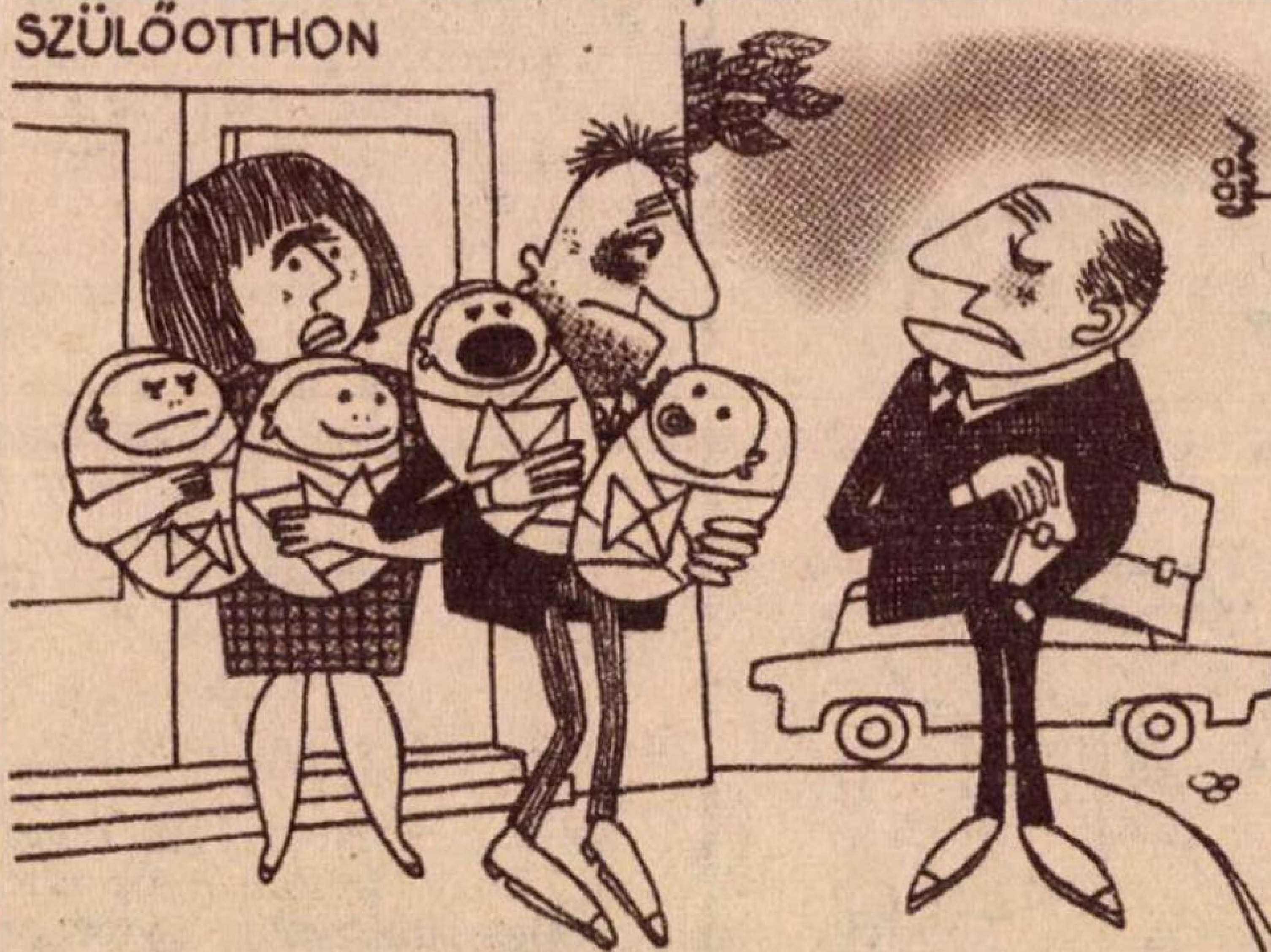
HOGYAN ÖLTÖZNEK AZ AMERIKAI DIÁKLÁNYOK?

A „New York Herald Tribune" tudósítása szerint az amerikai diáklányok füléből újabban hatalmas arany fülbevalók függenek, óriási napszemüveget hordanak, továbbá magas nyakú szvettert, térden felül érő feszes nadrágot, fekete csipkeharisnyát és térdig érő csizmát.

— Kik ezek? — teszi fel a a kérdést a lap.

A válasz: a jövő háziasszonyai, tanárnői, képviselőnői, írónői, anyái, nagyanyái, akik annak idején majd sóhajtozva szidják „a mai fiatalságot" és elmondják, hogy amikor ők voltak fiatalok, gondolni sem mertek volna feltűnő és tiszteletlen viselkedésre...

Közöny

– Mi újság?

Vikingek

– Nem lehet sisakot kapni...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MOS—6 és bosszankodhat

Nagyon kínos dolog az, ha a feleség piros foltokat talál a férj ingén. Nos, én is így jártam nemrégiben. A feleségem piros és kék foltocskákra talált az ingeimen. Fogalmam sem volt, hogyan kerültek oda, végül is az asszony jött rá:

– Megfejtettem a foltok titkát! – kiáltotta diadalmasan, és elém tette a népszerű MOS–6 nevű tubusos mosószert.

– És ez mi? – feleltem. – Ezzel veszed ki a foltokat?

– Ellenkezőleg. Ez okozza.

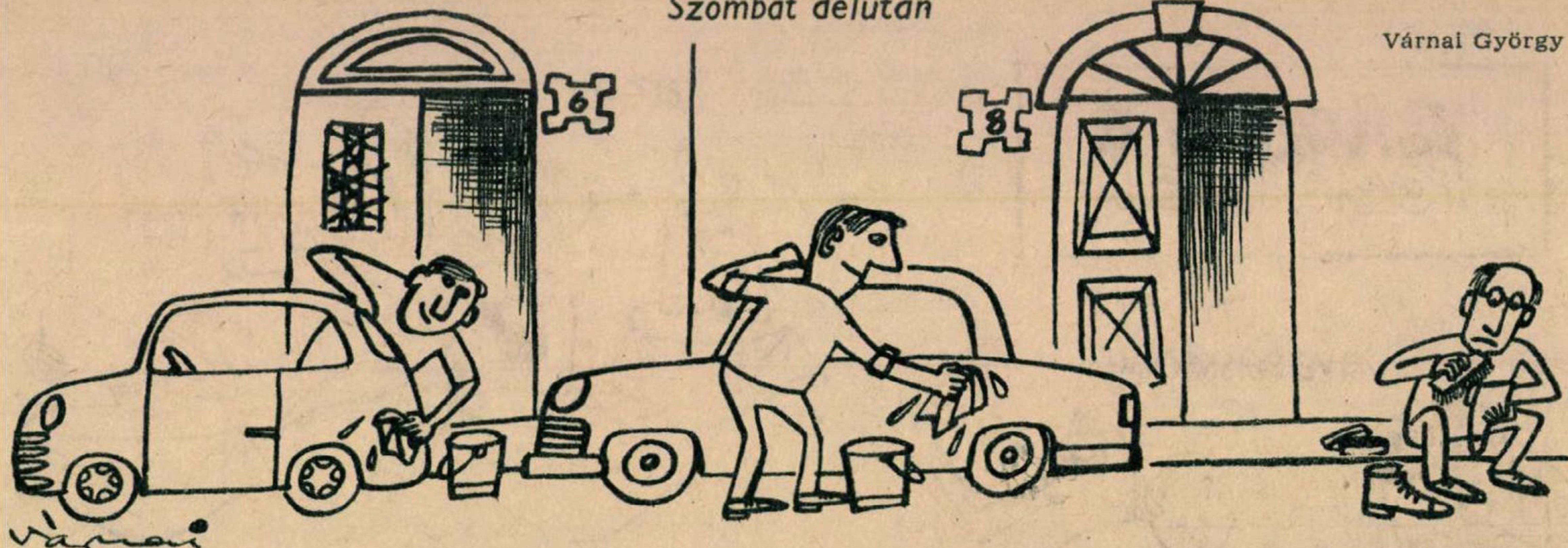
A következők derültek ki: A MOS–6 műanyag tubusára kezdetben papírcímkét ragasztottak. Ez a címke azonban az első nedvesség hatására leázott. Ekkor kitalálták, hogy a címkét kék-piros betűkkel kell a tubusra préselni, hogy maradandóbb legyen. Eddig rendben is volt a dolog. Sajnos, ezek a műanyagra préselt színek, a vizes kéztől oldódni kezdtek, és kisvártatva már nem a tubus címkéje volt kék-piros, hanem a mosásba adott ruha.

Még csak annyit: a MOS–6 nagyon jó mosószer, most már csak azon kellene gondolkodni, milyen mosószerrel lehetne leggyorsabban eltávolítani a MOS–6 okozta foltokat.

Barna Tibor
Salgótarján

Szombat délután

Várnai György rajza

Üdülési „Ki mit tud?"

Jubileum

Ezt olvastuk

MIT ESZIK A FÓKA?

Meglepő hír jelent meg a Népszavában: amerikai tudósok megállapították, hogy a sarkvidéken élő fókák halakkal és tengeri rákokkal táplálkoznak. Akik gyakorlatibb problémák hiányában a tengeri emlősök étrendjén szoktak elmélkedni, már huzamosabb ideje feltételezték, hogy a sarki víziállatok kizárólag erre az egyhangú kosztra vannak kárhoztatva, egyszerűen azért, mivel azon a tájon minden más fókaeledel hiánycikk. Az amerikai kutatók felismerése figyelemre méltó, de az igazi meglepetés az volna, ha egyszer csak közölnék: a fókák a sarki tengerek jégbirodalmában nem halat és rákot, hanem bifszteket tükörtojással és káposztás cvekedlit fogyasztanak.

NEM EGÉSZEN UGYANAZ!

Az Esti Hírlapban olvastuk, hogy Berlinben tizenhét ország szülész-nőgyógyász orvosai kongresszusra gyűltek össze Semmelweis születésének századik évfordulója alkalmából, és ezen a kongresszuson 135 előadást tartanak.

Bizonyára sokan akadnak majd az előadók közül, akik felhívják a figyelmet, hogy az orvostudomány e kiemelkedő alakja nem száz évvel ezelőtt született, hanem száz éve halt meg.

TÁJÉKOZÓDÁS

A Tükör „A Széchényi Könyvtárban forgatják..." címmel színes tudósítást közöl a „Gyermekbetegségek" egyik külső felvételéről. A fényképek tanúsága szerint azonban a kulturális esemény nem a Széchenyi, hanem az Országos Műszaki Könyvtárban történt! Erről a riport szerzője is könnyen meggyőződhetett volna. Például, ha elolvassa a bejáratnál levő feliratot, vagy megkérdez valakit, hogy ő most hol van.

Dr. Árgus

BEATLES-VERS

Dicső Angolhon négy fia,
Lovaggá tett a Queen.
Ezt olvasom Pannonia
Esővert dombjain.

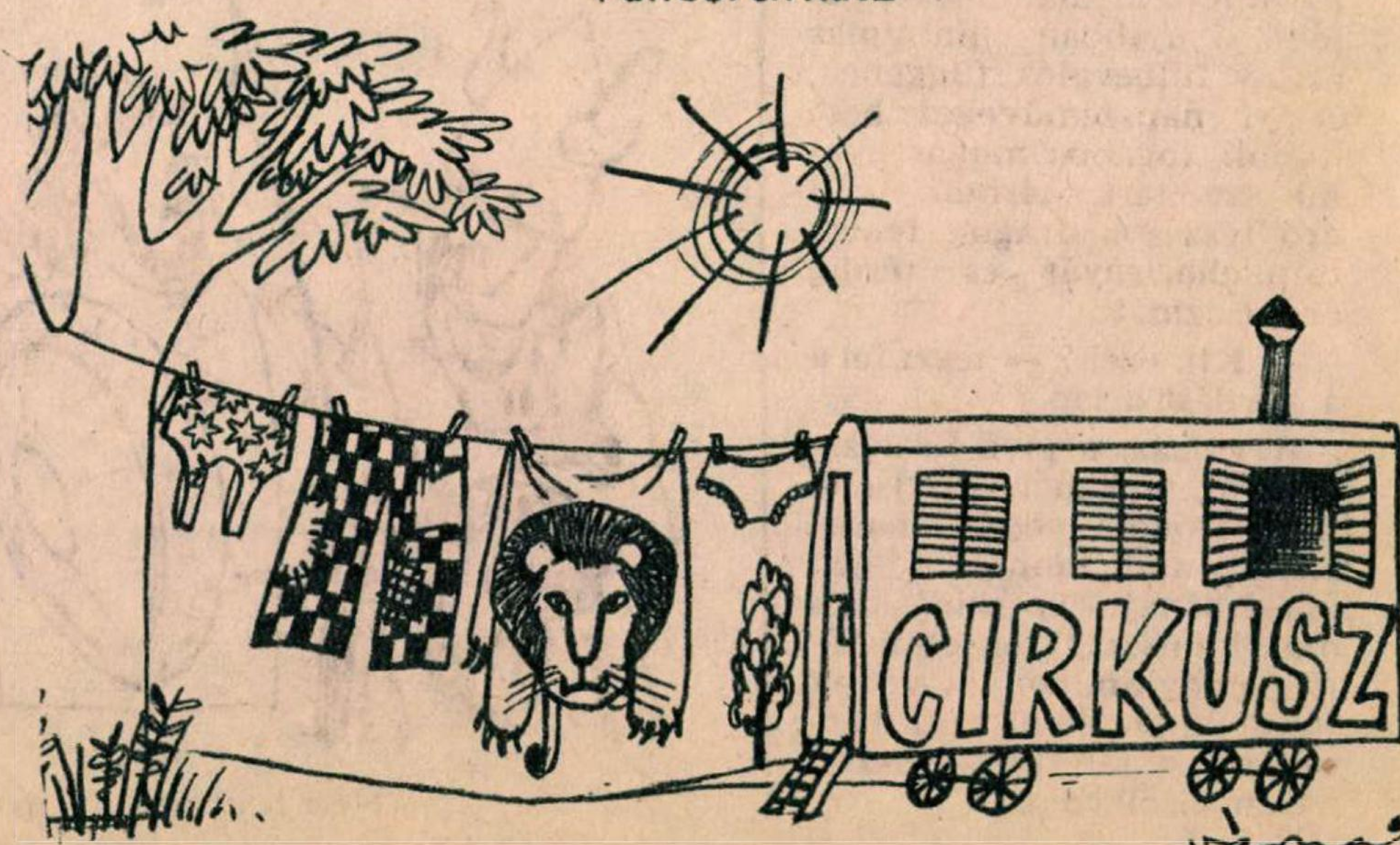
Hol van már Botfül Eduárd,
A törvénysértő king,
Kit balladákban hagytak ránk
Gondos elődeink!

A büszke Buckingham Palace
Ajtót, kaput kitár,
Most minden tömjén és malaszt
Kevés neked Gitár.

Mert változott a history,
(Hisz' éppen ideje!)
Végződjék hát e kis story
Korszerűen: je, je!!

Dalmá'h Ferenc

Vándorcirkusz

Zenei élmény

iSmeri a KRESZ-t

— Vedd tudomásul, hogy a kijelölt zebrán mindenkor a gyalogos az úr! Ha esik, ha fúj... — oktatott fennhangon barátom, Retek Béla, miután méltatlankodva húztam vissza egy vadul robogó autóbusz orra elől. Dühösen porolta le nadrágját, majd izgatottan hadonászva gesztikulált: — Ne gondold, hogy engem fejre lehet ejteni. Ismerem az új KRESZ-t, bár én csak egy csóró gyalogos vagyok. De az én idegeimet nem teszi tönkre ezután a sok lelkiismeretlen, motorizált szélkakas. Nézz ide...

Bizalmasan oldalba bökött, majd kényelmes, lassú, tangóléptekkel lejtett át a Körút túloldalára.

Óvatos duhaj vagyok. Új KRESZ szabály így, új KRESZ szabály úgy, szerintem fő a mindenkori fokozott figyelmesség. Láttam én már éjjeliőrt zebrán meghalni...

Ötször, hatszor körülnéztem, mielőtt leléptem a járdaszegélyről. Retek Béla türelmetlenül várt a Dob utca sarkán. Azt hittem bekap mérgében, olyan csúnyán rám förmedt:

— A gépjárművezetőket az ilyen gyáva, nyúlszívű pasasok kapatják el, mint te vagy. Határozottan, bátran kell közlekedni. Nincs pardon. Miattam egy egész kocsisor leállhat, azt se bánom, ha a vége a Margit-hídig ér, én akkor is nyugodtan végigsétálok az én zebrámon. Nézz ide... máris mutatom, hogy szoktam.

Mély megdöbbenésemre ismét vissza indult a Körút másik oldalára. Két bukósisakos, büszke motoros nagy ívben kikerülte, de a többi jármű diszkréten lelassított. A kormány fékjeinek és a vezetők fogainak vészes csikorgása egybeolvadt Retek Béla kaján röhögésével. Barátom egy pillanatra megállt az úttest közepén, kihívó arccal, nagyképűen rám kacsintott. Mintha azt mondaná: így kell ezt, apuskám!

Mindez körülbelül egy hónapja történt. Minap véletlenül összefutottam a menyasszonyával, Méz Máriával.

— Mondja, mi van Bélával? — érdeklődtem élénken. — Nagyon elhanyagol mostanában. Talán haragszik rám?

— Dehogyis haragszik — sóhajtott Méz Mária, s mélázó, könnyes szemekkel nézett át a vállam fölött. — Sőt, a maga okos, józan, komoly eszét igen nagyra becsüli. Kért is, hogy mondjam meg, ha találkozok magával, látogassa meg mielőbb a kórházban...

— Az ég szerelmére, mi történt vele? — kérdeztem döbbent arccal, rosszat sejtve. — Csak nem ütötte el valami?...

— Bizony, elütötte. — bólogatott a lány. — Egy ócska, ronda tragacs. Úgy ment, mint az őrült. Még a zebrán sem lassított le...

— Tehát a zebrán történt? — szörnyülködtem.

— Képzelje... Pedig maga is tudja, hogy Béla milyen jól ismeri a KRESZ-t...

Zoltai András

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mit csinálnának egy lakatlan szigeten?

Bevezetném a többnejűséget.

B. E.

Naponta tudósítanám az eseményekről a hazai lapokat.

D. F.

Regényt írnék „Robinson Crusoe" címmel a Magvető Könyvkiadó számára.

F. L.

Megszervezném a bürokráciamentes közigazgatást és meghirdetném az első KI MIT TUD? versenyt.

F. Gy.

Erősödne bennem a kollektív érzés.

G. Sz.

Aggódnék, hátha mégsem lakatlan.

K. A.

Megvárnám, amíg a tenger kidob egy húsz év körüli, csinos, lelkiekben gazdag fiatal lányt. Feltételeim: szeresse a vizet, a magányt és ami a legfontosabb, legyen nála cigaretta. A cigarettát azonnal magamévá tenném, aztán a legközelebbi hullámmal átúsznék egy másik lakatlan szigetre.

M. Gy.

Lakatlan sziget? Lehetetlen. Legalább egy magyarral biztosan találkoznék.

P. L.

Az a kérdés, hogy azon a lakatlan szigeten volna-e kávéház? Ha volna, nem csinálnék semmit. Ha nem volna, akkor kávéházat csinálnék.

S. P.

Beülnék S. P.-hez dumálni.

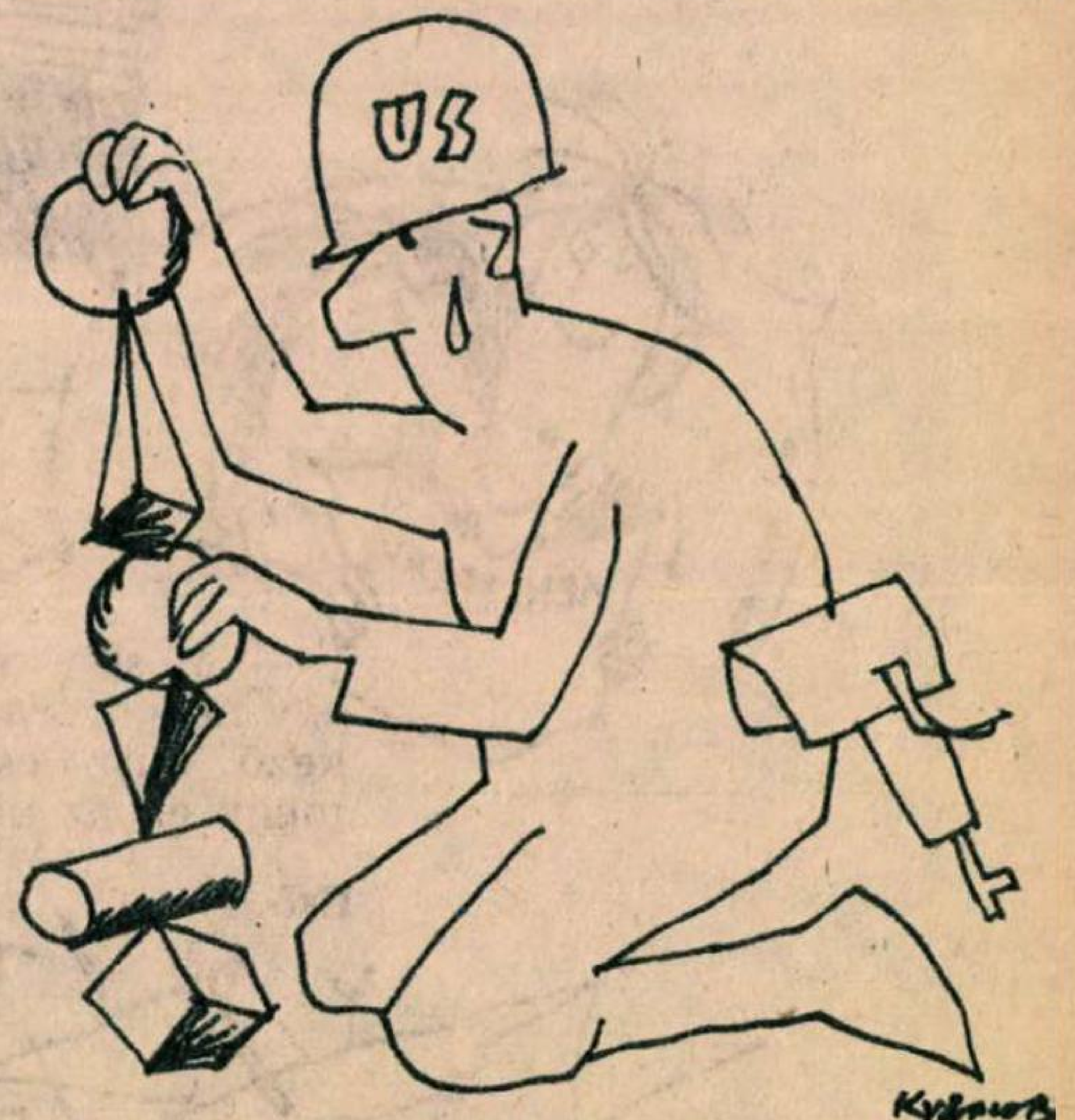
T. L.

Import-humor

Precíz ember

Tudományos kísérlet

a stabil saigoni kormány létrehozására

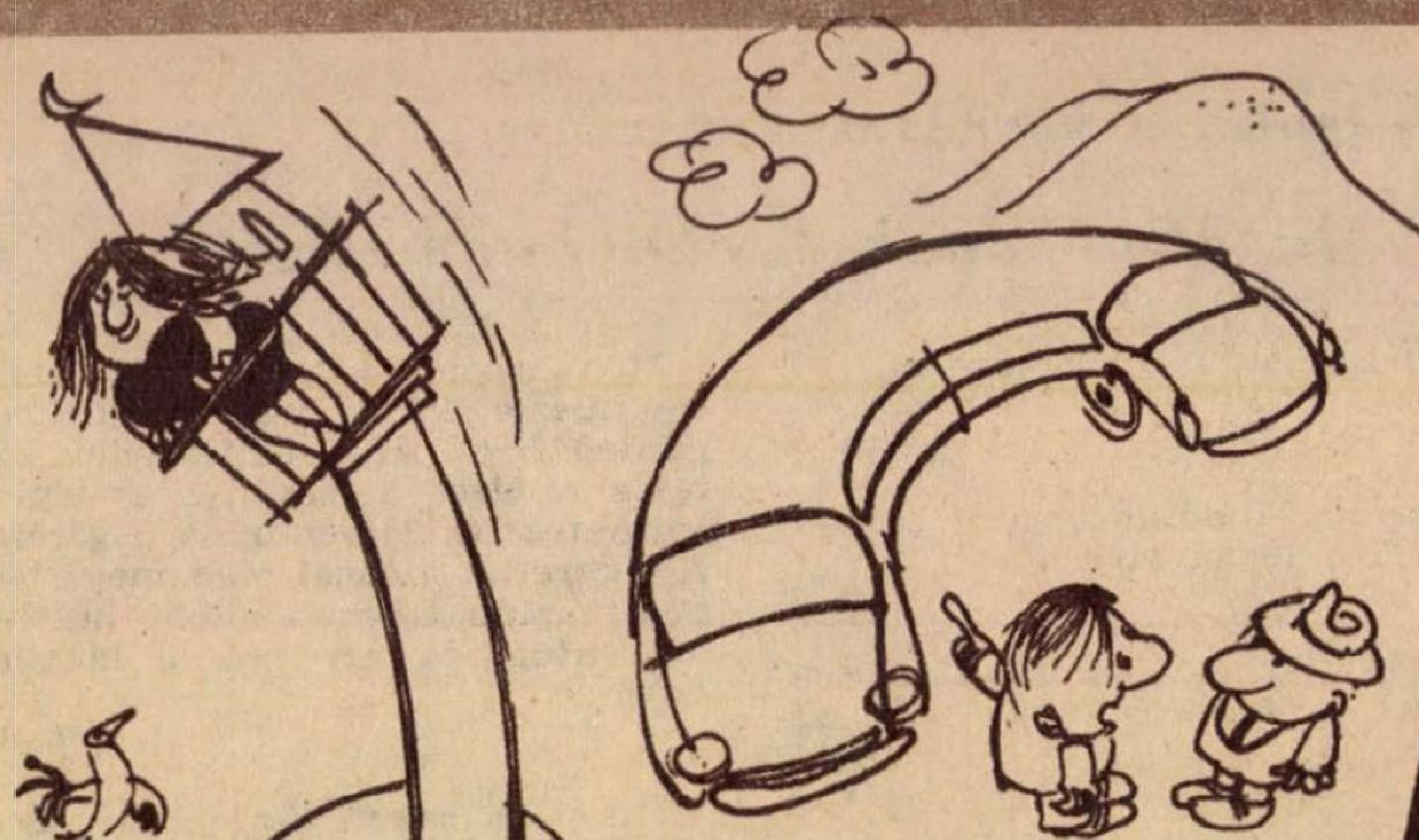
Korszerű vadászat

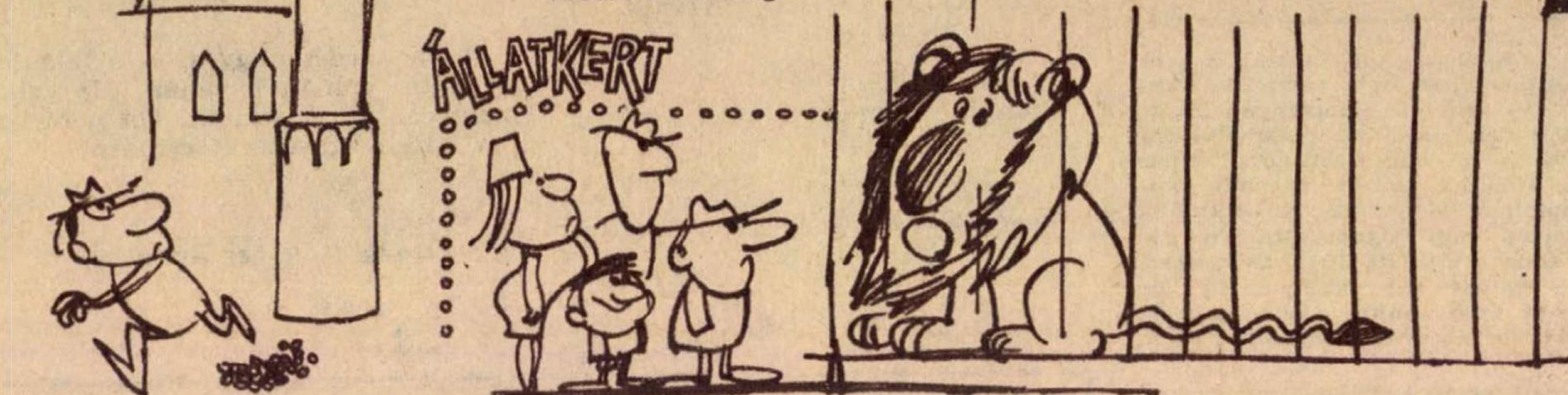

TODOR KUZMOV RAJZAI
SZÓFIA

PÉCSI ANZIKSZ

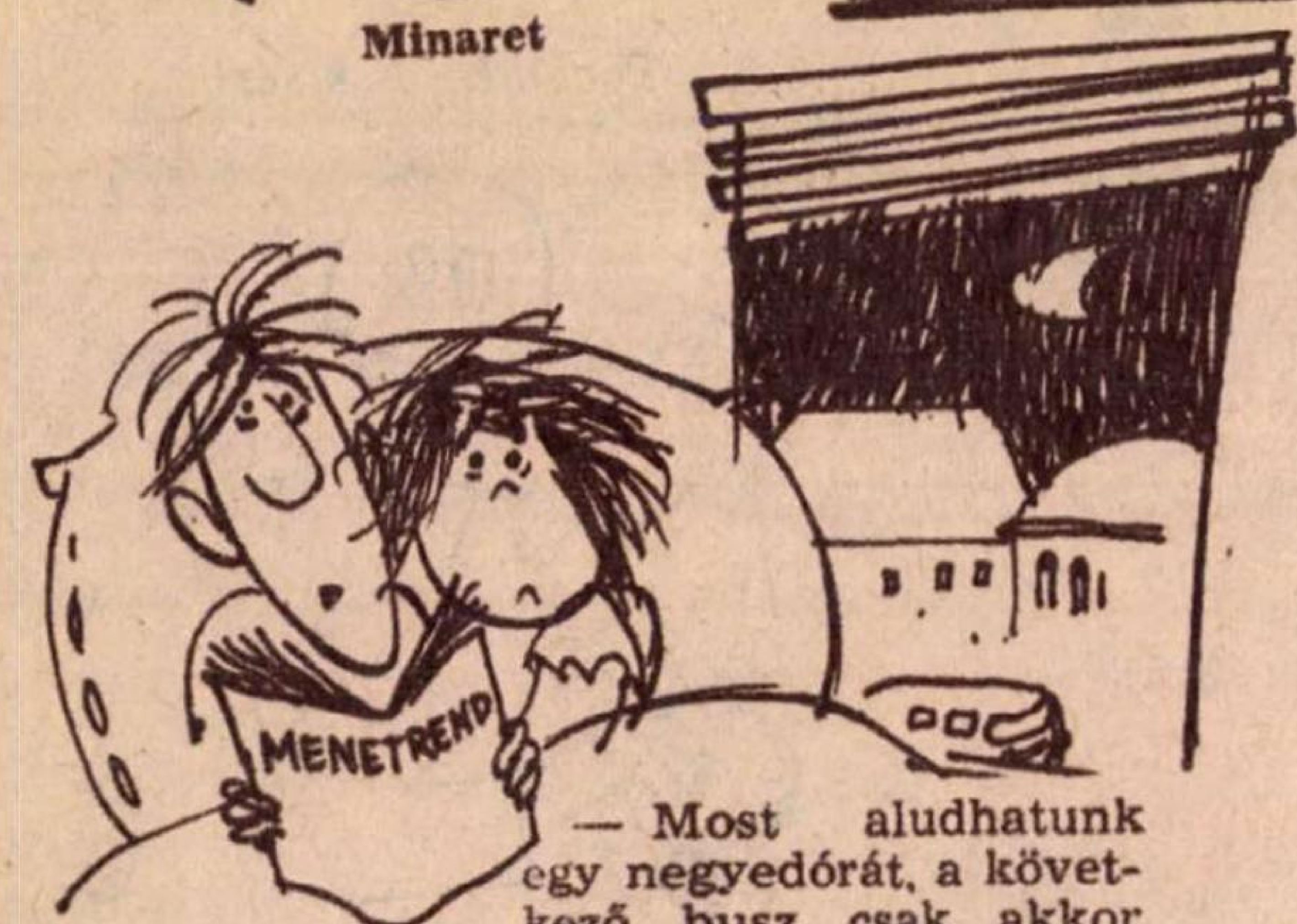

— Sok volt a kanyar a Mecsek Szállóig.

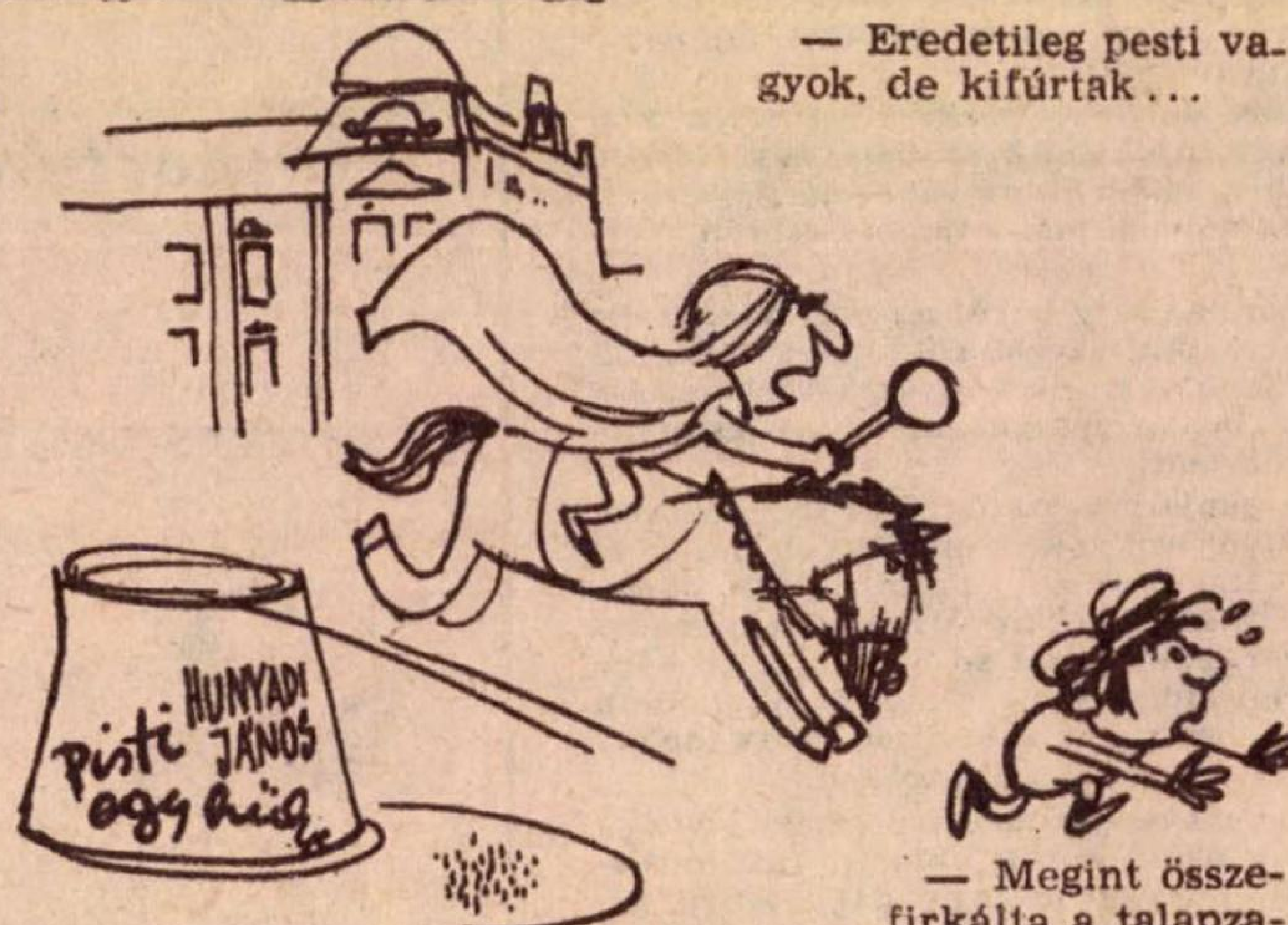

Minaret

— Eredetileg pesti vagyok, de kifúrtak...

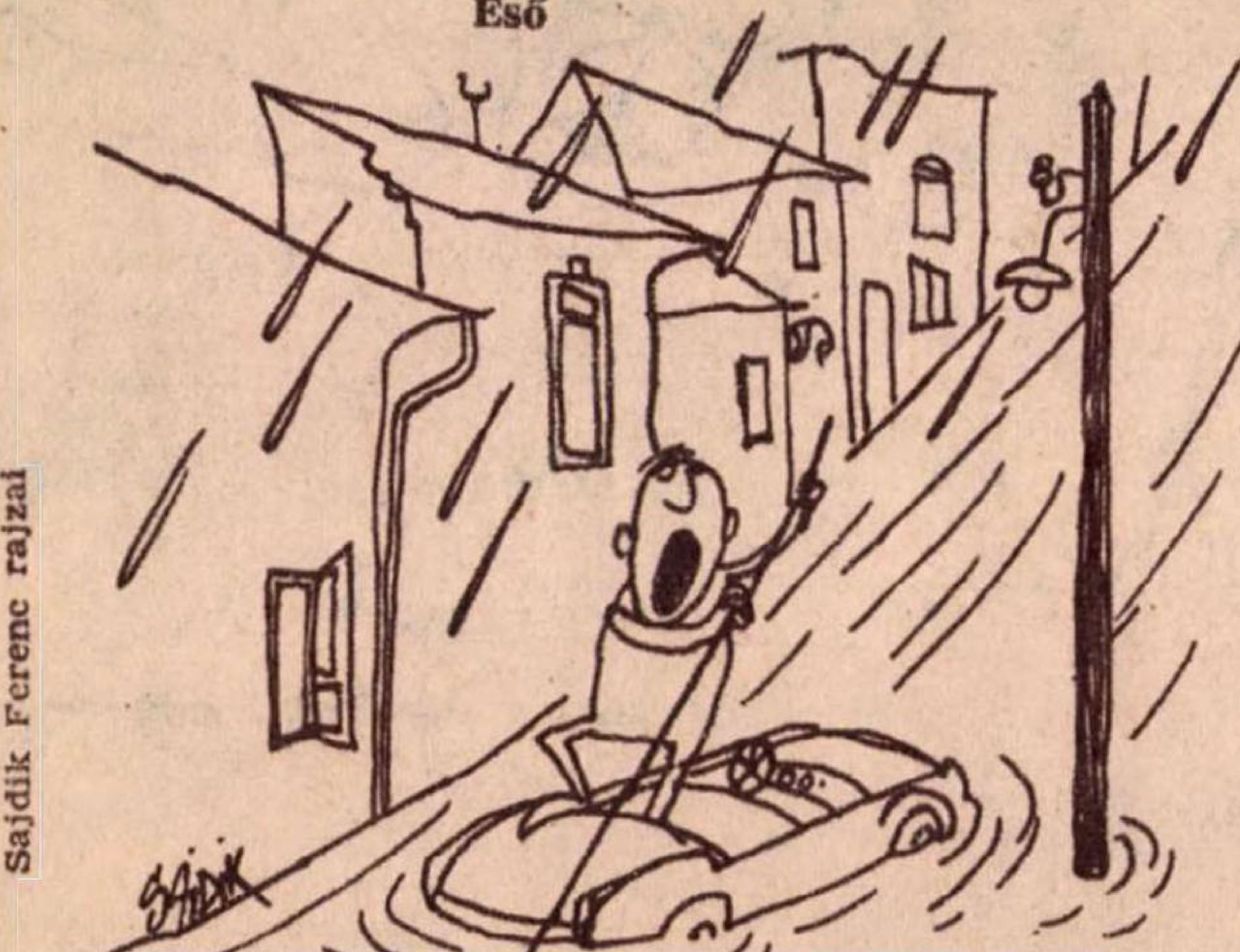

— Most aludhatunk egy negyedórát, a következő busz csak akkor megy el az ablak alatt.

— Megint összefirkálta a talapzatot.

Eső

— Sej de a pécsi utcán végestelen végig...

— Most mit csináljak, nem játszik itthon a focicsapat.

Sajdik Ferenc rajzai

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100. *142—220. — 65.3892 — A szedés a Kossuth Nyomdában készült, a nyomási munkákat az Egyetemi Nyomda végezte — 65.7737 — Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180—850. INDEX: 25304